У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 17. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 27-го СІЧНЯ 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 27, 1971 No. 17. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 26 січня 1971

В АМЕРИЦІ

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ ДЖАН ЛІНДЗІ категорично заборонив поселювати в готелях родини, які перебувають на утриманні міста — на соціяльному обезпеченні. Слідством було виявлено, що за деякі родини в готелях місто платило по 70 дол. денно. Тих, які не мають де жити, надалі будуть розселювати у окремих апартаментових будинках, для них призначених. До готелю зможуть потрапити такі родини тільки у виключних випадках і на короткий час, наприклад, після пожежі.

АКТОВІ САБОТАЖУ ПРИПИСУЮТЬ залізничну катастрофу на Лонг Айленді біля Брентвуду: хтось переключив у невідповідному напрямку стрілку. В катастрофі паротяг і три пасажирські вагони перевернулись, поранивши 7 осіб.

ПОБЛИЗУ ПОБЕРЕЖЖЯ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ гойдається на морських хвилях майже 400 тисяч гальонів рідкого палива, що виплило з пошкодженого танкера. Та оливна „губка" сягає 12 миль довжини і від однієї до трьох миль широчини. Однак, прибережна крига поки що оберігає пляжі від забруднення.

СЕМЕРО В'ЯЗНІВ ІЗ В'ЯЗНИЦІ на Грінвіч Віледжі в Ню Йорку скористалися з того, що всіх в'язнів вели на сніданок: вони проникли через вентиляційну руру і втекли. Поліція розшукує втікачів, маючи про них усі потрібні дані.

У НЮ ЙОРКУ ВИЙШЛО перше число негритянської газети „Імані", призначеної для „інформації чорного населення". Газету видають виключно негритянські студенти і журналісти при Нюйоркському Університеті. Перше видання вийшло накладом в 75 000 примірників. „Увесь процес писання й видавання газети був чорним від початку до кінця", сказав головний редактор „Імані", студент журналістики Кужателе Квайлі.

АНТИДЕФАМАЦІЙНА ЛІҐА БНАЙ БРИТ виступила проти організації „Ліберті Лаббі" з обвинуваченням, що та організація збирає великі фонди, збільшує членство та плянує довести до створення „правої диктатури" в ЗСА. Організація „Ліберти Лаббі" гостро виступає проти комуністів і лівих радикалів. Представник жидівської Антидефамаційної Ліґи сказав, що ту організацію заснував у 1961 році в Америці „відомий антисеміт" Вілліям Карто і що „Ліберти Лаббі" видає газету під наг. „Ліберти Леттер".

У СВІТІ

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ЗАГРОЗИЛА знову, що поведе „відплатні заходи", якщо західньонімецькі високі державні урядовці, як президент Густав Гайдеман і канцлер Віллі Брандт виконають заповіджену подорож до Західнього Берліну. Ту погрозу потвердив совєтський амбасадор у Східній Німеччині Пйотр Абрасімов. Але західньонімецький уряд не піддається тому шантажеві, а його міністер закордонних справ Вальтер Шеель все ще не вирікся надії, що у справі Західнього Берліну таки дійде до згоди між обома частинами поділеної Німеччини.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" ПРОПАҐУЄ ідею перенесення головної кватири Об'єднаних Націй з Ню Йорку до іншого міста, мотивуючи ту суґестію — нібн браком персональної безпеки та свободи рухів закордонних дипломатів, наражених на атаки збоку сіоністичних „хуліганів".

У СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ЗНАЧНО ВПАЛО число щорічних народин. Коли в 1960 р. було 24.9 відс. народин на 1 000 осіб, то в 1969 р. тільки 17 відс. Совєтські демографи стверджують, що майже правилом стало для подруж в СССР — мати тільки одну дитину. За головну причину вважають загальний гін у жінок — не обмежуватися до хатнього господарства і не бути залежними від зарібку чоловіка. Але водночас зростає серед совєтських жінок невдоволення, що хоч вони виконують ту саму фізичну й усяку іншу працю — їх винагороджують гірше.

ЛОНДОНСЬКА ПРЕСА ЗДЕБІЛЬША ПІДДАЛА під сумнів автентичність споминів Хрущова, що їх частинно надруковано в американському „Лайфі" та які вийшли в Америці окремою книжкою. „Сандей Таймс" вважає, що ті спомини — це діло совєтсього КҐБ (тайної поліції), „Дейлі Телеграф" припускає, що це „фабрикат західніх кіл", а „Ди Ґардієн" твердить, що це діло — американської Центральної Розвідчої Аґенції (СіАйЕй). Зате недавно 0 американських совєтологів, ізбраних у Вашинґтоні, ствердили, що це автентичні спомини Нікіти Хрущова.

ПІВДЕННИЙ В'ЄТНАМ ЗВІЛЬНИВ 37 північно - в'єтнамських воєнних полонених, перевізши їх на човнах під північно - в'єтнамський кордон. Коли човен був посередині ріки — з комуністичного боку казали йому зупинитись під загрозою, що стрілятимуть. Тоді ті полонені почали співати комуністичних пісень і лаятися проти Південного В'єтнаму. Всі вони були каліками. Три звільнені полонені рішили залишитись в Південному В'єтнамі. Від 1966 року Південний В'єтнам звільнив 230 північно - в'єтнамських полонених.

Вислід Конкурсу Спілки Українських Журналістів Америки

Ню Йорк. — Жюрі першого Конкурсу, проголошеного Спілкою Українських Журналістів Америки, розглянуло 77 статтей, присланих 40 авторами, друкованих впродовж 1969 року в українській періодичні пресі газетного і журнального типу в ЗСА. Жюрі в складі редакторів: М. Островерхи, В. Вергана, В. Давиденка, Ірини Пеленської-Пасіки, д-ра Я. Шев'яка, не брало до уваги праць тих журналістів, які є членами редакцій газет і журналів у ЗСА і в них працюють. Жюрі відзначило статті з українською тематикою авторів: проф. Василя Чапленка, д-ра Михайла Данилюка і п-і Софії Наумович із Франції; статті з міжнародною тематикою — Степана Женецького, В. Ткача і Федора Рафальського; репортажі — Василя Барки, Мирослава Вінтоніва і д-ра Олександра Білика. Всі статті з українською тематикою були опубліковані в 1969 р. в „Свободі", а інші відзначені були надруковані в „Америці", „Свободі" і „Народній Волі". Серед надісланих на розгляд жюрі матеріялів не була заступлена вся українська періодична преса в ЗСА. Окремо публікується офіційне повідомлення Жюрі Конкурсу СУЖА.

СЕНАТОРИ ПЕРСІ І ШВАЙКЕР ЗАПРОПОНУВАЛИ РЕЗОЛЮЦІЮ В СПРАВІ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

У вівторок, 26-го січня, як це число „Свободи" було готове до друку, з Вашинґтону з бюра сенатора Чарлса Г. Персі, республіканця з Іллиной, повідомлено „Свободу" телефоном, що в понеділок, 25-го січня, сенатор Персі та сенатор Ричард С. Швайкер, республіканець з Пенсильвенії, внесли в Сенаті ЗСА резолюцію, якою прохається і повноважується Президента ЗСА кожного року проголошувати 22-го січня Днем Української Незалежности для відповідного відзначення проголошення в тому дні 1918- го року державної незалежности і повної суверенности Української Народньої Республіки. Обидва Сенатори, зголошуючи цю резолюцію, мотивували її тим, що Україна була першою не-російською нацією в межах царської імперії, яка зголосила своє право на самовизначення і проголосила свою державну незалежність; що за це само визначення український нарід приніс великі жертви крови і майна та продовжує цю боротьбу; що Україна є найбільшою неросійською нацією в Східній Европі, із тисячолітньою культурою та славною історією; що проголошення незалежности і суверенности Української Народної Республіки належить до найсвітліших дат новітньої історії та що роковини цієї історичної події відзначають урочисто українці в багатьох країнах вільного світу, але тільки таємно можуть відзначати ці роковини українці в Україні. Проголошуванням кожного року 22-го січня Днем Української Незалежности З'єднані Стейти Америки й американський нарід потверджуватимуть свою відданість ідеалам волі і справедливости.

Повний текст внесеної резолюції та заяв сенаторів Персі і Швайкера буде поданий в чергових числах „Свободи".

Противники податкового поділу погоджуються на переслухання

Вашинґтон. — Президент Ричард Ніксон в своєму Посланні про Стан Унії минулої п'ятниці, 22-го січня, між іншим запропонував, щоб „Конґрес інвестував 16 більйонів долярів у поновлення стейтових і міських правлінь", що означало б збільшення федеральної допомоги стейтам і містам на 25 відсотків у порівнянні з теперішньою допомогою. Ця пропозиція Президента має двох головних опонентів, що ними є голова конґресової комісії Способів і Засобів, конґресмен Вілбур Д. Мілс, демократ з Аркансо, та провідний речник республіканської меншости в тій комісії, Джан Бирнс з Вискансін. Обидва вони мали приватну зустріч з Президентом і опісля заявили, що вони погоджуються на дальшу пропозицію Президента, щоб ця справа була предметом повного переслухання в Конґресі, але — як це заявив конґресмен Міллс представникам преси після зустрічі з Президентом — „не на те, щоб цю пропозицію підтримати, але щоб її відкинути". Конґресмен Міллс в дальшому вияснив, що він виступає головно проти тієї частини пропозиції Президента, щоб Конґрес признав із тих 16 більйонів долярів шість більйонів, які були передані стейтам і містам без будь-яких передумов.

Найвищий Суд зрівняє чоловіків і жінок у правах на працю

Вашинґтон. — У понеділок, 25-го січня, Найвищий Суд виніс однодушне рішення, що матерям малих дітей не можна відмовляти праці, якщо її не відмовляється батькам таких малих дітей. Це перше того роду рішення на підставі схваленого в 1964-му році Акту Громадянських Прав. Найвищий Суд уважає, що на підставі того закону не можна застосовувати дві різні засади для чоловіків і жінок в таких самих обставинах. Цим рішенням Найвищий Суд змінив постанову нижчих судів, які піддержали одну корпорацію на Флориді, яка відмовлялася прийняти на працю одну жінку, що була матірю малих дітей. Ці нижчі суди базували своє рішення на додатку про т. зв. „стать плюс", вважаючи, що жінка, крім того, що є жінкою і як така має рівні з чоловіками права на працю, то як мати вона входить ще до катеґорії „стать плюс", бо повинна ще опікуватися дітьми. Таке рішення Найвищий Суд вважає неконституційним і його змінив.

Нюарк-Ірвінґтон відзначив роковини 22-го Січня

Нюарк - Ірвінґтон. — Понад 500 осіб взяли участь у святочній академії з нагоди історичних актів 22-го січня, що відбулася тут минулої неділі, 24-го січня, в авдиторії Ірвінґтон Гайскул. Після відспівання американського та українського національних гимнів, під фортепіяновий супровід Ірини Пелех, свято офіційно відкрив мґр Ярослав Рак, голова місцевого Відділу УККА, під спонсоратом якого відбувалася академія. Святочну промову виголосив проф. д-р Володимир Стойко, молодий історик з Ню Йорку, який підкреслив актуальність актів 22-го січня 1918 і 1919 років в сучасній боротьбі українського народу за волю і незалежність. У мистецькій частині програми виступали: сопрано Марія Лисогір, солістка Нюйоркської Міської Опери — (фортепіяновий супровід проф. Дарія Каранович); хор Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку під батутою маестра Михайла Добоша; злучені хори Української Католицької Церкви св. І. Хрестителя та Української Православної Церкви св. Тройці в Ірвінґтоні, під диригентурою проф. Симона Вожаківського, музичний супровід Ірина Пелех; пролог до „Мойсея" Івана Франка віддеклямувала Любі Мостова. Ориґінальні сценічні декорації підготовив Федір Луцишин. Ще минулого тижня відповідні проклямації Дня Української Незалежности підписали губернатор стейту Ню Джерзі Вілліям Т. Кейгілл та мейори Нюарку, Мейплвуду, Ірвінґтону та інших місцевостей північно - східної частини стейту. Від п'ятниці, 22-го січня, до неділі вечора, 26-го січня, на ратушах тих місцевостей повівали синьо-жовті українські прапори поруч з американськими.

Франція і Німеччина у принципі погоджуються щодо монетарної унії

Париж — Французький президент Жорж Помпіду і західньо-німецький канцлер Віллі Брандт погодились у принципі на переведення економічної і монетарної унії шістьох західньо-европейських членських держав Европейської Економічної Спільноти. Віллі Брандт прибув з відвідинами до Парижу за усталеним у французько-німецькому договорі з 1963 року звичаєм, що двічі в році голови урядів Франції і Західньої Німеччини один одного відвідують задля актуальних консультацій. Перед конференцією з Помпіду, канцлер Віллі Брандт поїхав до містечка Кольомбей -ле - дез-Еґліз та склав вінок на могилі кол. президента Шарля де Голля, який разом із кол. канцлером Конрадом Аденауером закінчив був історичну ворожнечу між Францією і Німеччиною. Переведення у практиці економічної та монетарної унії відбудеться ступнево, етапами за плянами, що їх виготують міністри відповідних ресортів. Теперішню конференцію Помпіду й Брандта підготовила два тижні тому нарада міністрів фінансових справ 6-ох західньо - европейських держав в Арнгаймі в Голляндії. Економічна й монетарна унія 6-ох західньо-европейських членських держав ЕЕ-Спільноти була б найважливішим етапом до проголошення політичної єдности Західньої Европи.

Йорданія вимагає від Ізраїлю звороту східньої частини Єрусалиму

Амман. — Йорданський уряд передав посередникові Об'єднаних Націй для справи замирення на Близькому Сході, шведському дипломатові Ґуннарові Ярріні́ові меморандум у відповіді на 14 пунктів, що їх Ізраїль передав був Ярріні́ові ще 10 січня ц. р. Відповідь Йорданії прийшла 18 січня, але оприлюднено її щойно тепер. Йорданська заява стверджує готовість Йорданії зберігати тривкий мир на Близькому Сході й визнавати недоторканість всіх тамошніх держав на базі резолюції Ради Безпеки ОН з 22 листопада 1967 р., проте — покликаючись на ту резолюцію — вимагає від Ізраїлю, як і Єгипет, звільнення всіх без винятку окупованих ним арабських земель. Зокрема, Йорданія признає, що її колишня частина Єрусалиму має велику історичну і релігійну вартість для визнавців різних релігій і обіцює запевнити їм туди вільний доступ. Ця згадка про Єрусалим не залишає сумніву, що Йорданія вимагає звороту східньої частини Єрусалиму, що її Ізраїль негайно анексував та інкорпорував до своєї держави, заявивши кількакрітно, що він, Ізраїль, не виречеться Єрусалиму, як з'єднаного міста. Був проєкт надати з'єднаному Єрусалимові міжнародний статус під ізраїльською адміністрацією, але ні арабська ані ізраїльська сторони не давали на це своєї згоди.

В Уґанді військовий переворот скинув диктаторського президента Оботе

Кампаля. — В африканській державі Уґанді переведено в минулий понеділок 25 січня (в Африці був тоді вже вівторок 26-го) військовий переворот, який скинув з влади диктаторського президента Мілтона Оботе та встановив на його місце командира армії генерала Іді Аміна. Мілтон Оботе був тоді в дорозі з конференції Британського Коммонвелту в Сінґапурі і вістка про переворот знайшла його на летовищі в Бомбаї в Індії. Пізніше він висадився на летовищі в Найробі в Кенії. Уґанда має територію 91.000 кв. миль і сім з половиною мільйонів здебільша хліборобського населення. Її армія нараховує всього 5.500 вояків, а летунство має 60 машин. Це була колись британська колонія. За коментарями преси — тамошній переворот має за тло однаково міжплемінні антаґонізми, як теж невдоволення з щораз „лівішої" політики президента Мілтона Оботе. Після того, як у 1969 р. виконано атентат проти Оботе — він розв'язав і заборонив усі політичні партії та правив подиктаторськи. Першим ділом нового уряду було звільнення понад 90 політичних еміґрантів, між ними членів попереднього уряду, та проголошення заклику до політичних еміґрантів — вертатися до краю.

У Ґвінеї повісили 58 засуджених політичних в'язнів

Конакрі. — Так званий Найвищий революційний трибунал в африканській Ґвінеї засудив 24 січня ц. р. 92 особи на смерть і 72 на досмертну в'язницю за участь у змові в минулому місяці проти існуючого там режиму, сполученій із збройним висадом біля столиці Ґвінеї, Конакрі. Між засудженими на смерть були 34 особи, яких судили заочно, а між засудженими на досмертну в'язницю є католицький архиєпископ Конакрі, два німці, три французи і 10 ливанців. Водночас видалено з Ґвінеї 16 жінок — одну еспанку, одну голляндку, 9 француженок і 5 ливанок. Внаслідку скарги Ґвінеї 8 грудня мин. року ця справа була предметом розгляду на Раді Безпеки Об'єднаних Націй, бо Ґвінея оскаржила була Портуґалію у „збройній аґресії". Рада Безпеки прихилилась до скарги Ґвінеї, дармащо Портуґалія рішуче заперечила той закид, ствердивши, що спробу державного перевороту переводили ворожі диктаторському режимові президента Секу Туре ґвінейські патріоти. У тому присуді на смерть чи досмертну в'язницю сказано, що засуджені не мають права відклику. Уряд Секу Туре організує маніфестації „льояльности" та демонстрації проти „ворогів народу". В 24 години після проголошення присуду — всіх 58 засуджених на смерть, між ними 5 мужчин і одну жінку, які займали високі державні становища, повішено публічно в різних містах Ґвінеї. Урядове радіо повідомило, що „нарід" виявляв радість під час екзекуції та опльовував і камінував тіла повішених.

Виховно-Дослідний Комітет УНС відбув наради

Під час нарад Виховно-Дослідного Комітету УНС. Сидять (зліва): *гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, гол. радний інж. Анатолій Дорошенко, гол. радний проф. Тарас Шмаґала, голова Комітету гол. радний проф. Мирон Куропась, заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк, секретар Комітету гол. радний д-р Богдан Футей.* Стоять (зліва): *гол. предсідник Йосип Лисогір, гол. касир Петро Пуцило і заст. гол. предсідника Володимир Сохан.*

Джерзі Ситі. — Минулої п'ятниці, 22-го січня, тут у приміщеннях Головної Канцелярії УНСоюзу, над якими в тому дні, як і на ратуші міста, повівали побіч себе американський і український прапор для відзначення роковин проголошення незалежности Української Народної Республіки, відбулися цілоденні наради Виховно-Дослідного Комітету УНСоюзу. У нарадах, що їх відкрив і ними проводив голова цього Комітету головний радний Мирон Куропась, взяли разом з ним участь усі члени Комітету як також головні екзекутивні урядовці: головний радний д-р Богдан Футей, що є секретарем Комітету та заступник предсідника проф. Іван Телюк, головні радні інж. Анатолій Дорошенко і Тарас Шмаґала, головний секретар д-р Ярослав Падох — всі члени Комітету, та гол. предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника Володимир Сохан і головний касир Петро Пуцило та секретар Культурної Комісії ред. А. Драган. На початку нарад проф. Мирон Куропась познайомив нових членів Комітету з дотеперішньою працею, зокрема із спробою перевести відповідну анкету між шкільними дітьми і студентами та з основною перевіркою курсів українознавства на Союзівці, яку перевели проф. М. Куропась і проф. Тарас Шмаґала. Після звітів і дебат обмірковано кілька нових проєктів, між ними одну американську публікацію про українців в Америці, консультації в справах етнічности в Чикаґо та ін. Комітет рішив запропонувати Головному Екзекутивному Комітетові ще одні наради цього Комітету. Основний звіт з праці Комітету та його плянів на майбутнє буде пред'явлений Головному Урядові УНС під час його найближчих річних нарад в травні цього року.

Українські студенти в Ню Йорку демонстрували в обороні Валентина Мороза

Ню Йорк (Марійка Гой). Минулої п'ятниці, 22-го січня у вечірніх годинах, тут, біля будинків Організації Об'єднаних Націй та совєтської місії до тієї міжнародної установи, відбулася українська студентська демонстрація в обороні знову засудженого совєтами молодого українського історика Валентина Мороза. Як відомо, Валентин Мороз, який вчителював в педагогічному інституті в Луцьку та Івано-Франківську, був заарештований і засуджений на п'ять років каторги в 1966-му році, а в 1970-му році його знову засудили на дев'ять років каторги. Демонстрацію, про яку мова, зорганізувала Крайова Управа Товариства Українського Студентства ім. Міхновського при співпраці своїх осередків в Ню Йорку, Ню Джерзі і Філядельфії. Почалася вона о год. 7-ій вечора біля будинку ОН. В ній взяло участь біля 300 студентів та деякі репрезентанти старшого громадянства, між ними голова Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Ню Йорку, Відділу УККА, мґр Роман Ґуглевич, проф. Іван Вовчук, мґр Іван Винник, мґр Є. Лозинський, д-р Я. Падох, адв. Ю. Волинець та інші. Крім студентів з Ню Йорку й околиці, на демонстрацію приїхали зорганізовано тусмівці з Філядельфії з головою Світової Управи ТУСМ інж. Б. Кульчицьким.

Після демонстрації перед будинком ОН демонстранти перейшли зорганізовано перед будинок совєтської місії. Під час походу роздано тисячі летючок з вияснениям причин і цілей демонстрації. Похід супроводила велика кількість поліції, пішком і автомобілями. Перед місією прийшло до непорозуміння між поліцією і демонстрантами, у висліді чого двох поліцаїв потурбовано а трьох демонстрантів заарештовано: голову Крайової Управи

(Закінчення на стор. 8-ій)

Мґр. Слава Стецько виступить на вечірці АБН

Ню Йорк (В. Л.). — Керівник Пресового Бюра Центрального Комітету АБН, учасниця багатьох міжнародних антикомуністичних конференцій, редактор органу АБН „АБН Кореспонденц", виступить в неділю, дня 31-го січня ц. р. на Вечірці - Прийнятті, що його влаштовує Відділ ПАБНА Метрополії Ню Йорк з нагоди 20-річчя існування. Мґр Слава Стецько говоритиме цього разу на тему: „Політична ситуація в Европі та дві міжнародні конференції в Токіо і Брюсселі".

В мистецькій частині Вечора, який розпічнеться о годині 6-ій в домі ОУВФ, виступлять: молодша танцювальна група СУМА під кер. Дарії Ґензи, Ансамбль Бандуристок Осередку СУМА в Ню Йорку і вокальне тріо „Соловейки" з Осередку СУМА у Філядельфії під мист. кер. проф. Зої Маркович.

Перед тим, о год. 2:30 Український Відділ ПАБНА відбуде свої річні Загальні Збори, на яких мґр Аскольд Скальський виголосить доповідь п. з. „Зміст і форма української зовнішньої політичної праці".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Нова революція" Ніксона

Реформи, що їх запропонував у своєму зверненні Про Стан Унії президент Ричард Ніксон 22 січня ц.р., сам він назвав „новою американською революцією". Хоч його противники зараз же намагалися поменшити значення його виступу, всі об'єктивні коментатори, включно із здебільша опозиційним супроти нього „НИ Таймс"-ом, признають, що накреслена в широких зарисах програма Ніксона далеко переступає межі подібних традиційних звернень американських президентів за останні десятиріччя.

Найперше звертає увагу те, що звернення Про Стан Унії було присвячене виключно внутрішнім справам Америки. Так, начебто немає вже В'єтнамської війни, ані потенціяльної загрози нової великої війни внаслідок конфлікту на Близькому Сході, начебто перестала існувати загроза совєтського імперіялізму, начебто немає проблеми „пертрактацій замість конфронтації" з СССР в ділянці перегонів з зброєнні і начебто взагалі Ричард Ніксон не є американським президентом, який найбільш зацікавлений у міжнародних проблемах і сам безпосередньо керує закордонною політикою, користуючись порадами в першу чергу свого спеціяльного асистента — проф. Генрі Кіссінджера. Цей внутрішньополітичний характер його останнього звернення має голосну політичну вимову: що президент Ніксон не бачить такої актуальної загрози для Америки від закордону, щоб він не міг присвятити головної уваги внутрішнім проблемам країни.

Другий прецікавий аспект цього виступу Ричарда Ніксона в тому, що він неначе не рахувався з фактом, що виголошує своє звернення до обох палат Конгресу — з великою демократичною більшістю. Бо хоч по суті багато запропонованих ним реформ були відгуком різних давніших демократичних сугестій, політична філософія його „нової революції" діяметрально протилежна філософії Демократичної партії: коли демократичні президенти Ф. Д. Рузвелт із своїм „Новим поділом", Дж. Ф. Кеннеді із своїми „Новими обріями" та Л. Б. Джансон із своїм „Великим суспільством" змагали до реформ шляхом централізації влади й керування перебудовою країни під контролею федерального уряду, то Ричард М. Ніксон проголосив гасло „влада народові", з дійсно революційною децентралізацією найголовніших ділянок життя народу і держави.

Потребу переведення радикальних реформ Президент з'ясував дуже яскраво: „Подивімося правді в очі: більшість американців просто мають досить Уряду в усіх його ступнях... Хочемо дати вам нову нагоду, щоб могли більше сказати щодо рішень, які стосуються вашої майбутности — брати участь в Уряді". Практично це має — за загальним пляном — виглядати так, що 11 Департаментів Президент пропонує стягнути у 8, залишивши непорушеними тільки Державний Департамент і Департаменти оборони, скарбу і справедливости. Скорочення агенд і компетенцій центрального федерального Уряду можливе тому, що Президент пропонує розпочати здійснювання принципу — поділу прибутків із податків між федеральним скарбом, стейтами та містами, призначуючи для них на найближчий бюджетовий рік 16 більйонів долярів. Водночас Президентове звернення пропонує схвалити законопроєкти, зголошені частинно вже у 91-му Конгресі: мінімум річного прибутку 1 600 дол. для родини з чотирьох осіб, на місце теперішньої „монструальної і обурливої" системи суспільної добродійности („велфер") створити цілком іншу, запевнити кращу опіку над здоров'ям малозаможних, призначити 11 більйонів дол. на розвиток міст і сіл, побільшити число розвагових площ, зорганізувати нову програму вишколу для фахової праці, поліпшити діяння судів, призначити 100 мільйонів дол. на досліди над пістряком, випродукувати „нове знаряддя" задля очищування природи...

Хоч звернення Президента охоплювало 4 500 слів, — очевидно — він міг лише в найзагальніших зарисах згадати про всі ті проблеми і конкретні справи. Він заповів, що вже в найближчих тижнях „попливуть" до Конгресу виразно зформульовані пропозиції. Тому більшість конґресменів і сенаторів, запитуваних про їх думку, заявили, що очікують власне отих заповіджених конкретних пропозицій. Але можна припускати, що Ричард Ніксон матиме в 92-му Конґресі величезні труднощі з переведенням більшости своїх реформ. Він, мабуть, сам свідомий цього і заповів уже, що свою програму понесе безпосередньо в народ. Його реформи націлені головно на ту середню верству американського народу, яка становить „мовчазну більшість". Без уваги на безпосередній успіх його старань у Конґресі — пляни Ніксона мають дійсно засяг „революції". Тому те звернення Про Стан Унії перейде до історії З'єднаних Стейтів Америки.

В. Ткач

ЧИ БУДЕ ВІЙНА НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ?

Уже скоро, бо на початку місяця лютого, кінчається другий тримісячний термін воєнного перемир'я на Близькому Сході. Тим часом не видно якогось поступу у мирових переговорах, що мали б провадитися за посередництвом уповноваженого ОН Яррінґа. І тому міжнародні політичні кола із занепокоєнням ставлять питання: що буде після закінчення терміну перемир'я?

Новий єгипетський президент Анвар ель-Садат складає войовничі заяви, а „президент" СССР Подгорний, прибувши до Єгипту на відкриття Ассуанської греблі, збудованої з допомогою совєтського капіталу і совєтських інженерів, обіцяє дальшу всебічну допомогу для Єгипту й інших арабських держав. В Ізраїлі запевняють про свою готовість до дальшого дотримання перемир'я, але й стверджують також, що будуть боронитися, якщо противна сторона розпочне наново воєнні дії.

Можна припускати, що й цим разом до вибуху нового воєнного конфлікту у ширших розмірах не дійде. ЗСА будуть стримуючо впливати на Ізраїль. Того самого можна сподіватися від СССР у відношенні до арабів. Бо Москва досягла на першому етапі того, чого вона бажала: свого впливу в арабських країнах і своєї присутности в басейні Середземного моря. В нинішній момент Москва не зацікавлена у відновленні ізраїльсько-арабської війни, яка могла б започаткувати фактичний двобій поміж СССР та ЗСА і навіть розшириться на конфлікт у світових маштабах.

Є ще факти, які стримуюче діють і на самих арабів: незгода серед арабських країн і, найголовніше, внутрішня ситуація в Йорданії. Як відомо, там ще й досі змагаються між собою вірні прихильники короля Гуссейна і партизанські відділи палестинських еміґрантів. Це утруднює або й унеможливлює Йорданії відновити війну проти Ізраїлю. Навпаки, ходять уперті поголоски про те, що король Гуссейн був би властиво не від того, щоб знайти можливість справжнього і тривалого замирення з Ізраїлем. А без Йорданії — хоч би навіть з чисто стратегічних міркувань — Єгиптові і його союзникам поміж арабськими країнами було б тяжко встрявати у нову воєнну авантюру.

Але ситуація не виключає можливих несподіванок. Треба враховувати також емоційні і престижеві моменти. Анвар ель-Садат, бажаючи придбати собі хоч частину тієї популярности, якою тішився його попередник Нассер, тримається войовничого тону і вже заявляв, що він не піде на продовження перемир'я, якщо Ізраїль не зобов'яжеться звільнити всі окуповані ним арабські території. Підсичуваний провідниками фанатизм арабських мас вимагає реґабілітації після поразки в 1967 році. Якась незначна подія або випадок може штовхнути Єгипет або Сирію на започаткування нових боїв — не зважаючи на наставлення Москви, яка нібито не бажає відновлення війни.

Щодо Ізраїлю, то можна думати, що її уряд діятиме розважливіше і не піддаватиметься емоційному уненсенню. Проте, чи можна покладати надії на те, що Ізраїль буде спокійно приглядатися воєнним приготуванням арабів й ризикувати, що на нього нападуть зненацька? Чи не переважить там думка, що треба випередити арабів і завдати перший нищівний удар?

Найближчі тижні покажуть, як буде розвиватися ситуація на Близькому Сході. Повторюємо, що за всіма познаками до воєнного конфлікту вже тепер не дійде. Але становище буде далі напруженим. Якщо не знайдеться якогось виходу для укладення тривалого миру поміж Ізраїлем і арабами, то вибух наступить раніше чи пізніше.

Ключ до розв'язки знаходиться властиво в руках Москви. Але цей ключ не віщує нічого доброго. Москва далі буде озброювати арабів і всебічно їм допомагати. Бо це забезпечує їй покищо вплив, а далі, може, і панівне становище в басейні Середземного моря. Якби Ізраїль вирішив увійти цілковито в сферу впливів СССР, і якби Захід погодився на панування СССР в Середземному морі — тоді, очевидно, Москва знайшла б якийсь спосіб, щоб „помирити" Ізраїль з арабами. Але поміж Москвою й Ізраїлем є багато суперечних інтересів, які тяжко погодити. А з другого боку — чи може Америка й Західня Европа віддавати басейн Середземного моря у виключне панування СССР? Це було б здійсненням мрій імперіялістичної політики СССР, що походять ще з царських часів. Але для всього західнього світу погодитися на такий розвиток було б рівнозначним із самогубством.

Телевізійний коментатор про СССР

Філядельфія. — Політичний аналітик і радіо- та телевізійний коментатор Доналд Барнгавз, виступи якого чують і бачуть у великій частині Східнього побережжя ЗСА, виступаючи минулого тижня, 19 січня, через канал 10 у Філядельфії, вказав на національну неоднорідність Совєтського Союзу. В основному його коментар був присвячений переслідуванню совєтським режимом жидів, а при тім Д. Барнгавз ствердив, що СССР — це конгломерат націй і народів, у якому панівним є російський народ, а не-російські змагаються до своєї державної незалежности.

В. Чапленко

З ІСТОРІЇ НАШОГО МОВНОГО КАЛІЦТВА

(2)

І ось яке абсурдне твердження наводить М. Штець із цього проголошення: „З'їзд делеґатів... урочисто проголошує безсумнівну історичну національну єдність населення Пряшівщини з народом Закарпатської України і російським народом" (подаю в українському перекладі, стор. 132). Отже, це „населення" нібито належало разом до двох народів! Проте, мовою цього „населення" стала мова тільки одного з цих народів — російського. Російською мовою видавано тоді газету „Пряшевщина", дитячий журнал „Колокольчик", місцеві письменники писали свої твори також по - російському. Щороку влаштовувано „дни русской культуры". І була це вже справжня російська літературна мова (а не якесь там москвофільське „язичіє"), і справжня російська культура, що їх принесли „визволителі", які „визволили" цей край від попередніх „визволителів" — німців. Року 1946 Українська (? — В. Ч.) народна рада Пряшівщини звернулася до посольства СССР у Празі з проханням надіслати з „Радянського" Союзу вчителів російської мови і природничих дисциплін, а про українську мову в цьому проханні навіть не згадано, і її, як свідчить М. Штець, навіть як окремого предмету в школах не викладали. Такий стан тривав на Пряшівщині аж до початку 50-их років.

Перші спроби запровадити справжню українську літературну мову на Закарпатті, разом із Пряшівщиною, почалися в другій половині 20-их років, а першими перейшли на українську літературну мову закарпатські комуністи. Це вони зробили під впливом широко розгорнутої українізації в УССР, на яку орієнтувалися, надсилаючи своїх делеґатів на з'їзди КП(б)У, на харківську правописну конференцію 1927 р. тощо. Після повернення їхньої делеґації з IX з'їзду (КП(б)У їхній орган „Карпатська Правда" став виходити українською мовою (з 14 лютого 1926 р.). Тоді ж В. Ґренджа - Донський, можливо, через зв'язок із цією партією, почав видавати журнал „Наша Земля" (назви „Українська Земля" чеська цензура не дозволила). А втім, комуністи, як це вони роблять скрізь, де ще не мають влади, шукали зв'язків і серед некомуністичних елементів, чи, як вони казали, демократичних кіл, до яких зараховували, наприклад, волошинівців та діячів „Просвіти". А в обороні української літературної мови покликались на практику викладання українською мовою в високих школах не тільки УССР, а й у празьких еміґрантських — в Українському Вільному Університеті, в Українській Господарській Академії (в Подєбрадах). М. Штець наводить чималі цитати з „Карпатської Правди", і з цих цитат видно, що це був справді рішучий розрив із попереднім мовним безладдям на Закарпатті. На Пряшівщині піонеркою в цій справі була І. Невицька, що редагувала газету „Слово Народу".

Визначним етапом у боротьбі за українську літературну мову на Закарпатті був з'їзд „Просвіти" в Ужгороді 1937 р., на якому були й делеґати комуністів. Алеж цього року була офіційно узаконена й рівноправність української та російської мов.

Найвищим досягом в українізації Закарпаття було створення самостійної Карпатської України, бо її уряд наказом з 25 листопада 1938 р. проголосив українську мову державною, обов'язковою в шкільному навчанні. Угорська окупація всього Закарпаття відновила в ужитку „язичіє". Після приєднання Закарпаття до УССР там відновилась російсько - українська двомовність, з фактичною перевагою (як це було й на Пряшівщині після „визволення") російської мови. Це була, сказати б, „нормальна" двомовність ленінської мовної політики, практикована на всіх українських землях, та ще й з цілковитою забороною української літературної мови для Кубані, українських районів Донщини, півд. Вороніжчини, південної Курщини, Зеленого Клину та інших місцевостей з українською людністю в Російській федерації, а також у Казахстані. Таке мовне калічення українського народу, як відомо, триває й досі в „найдемократичнішому" СССР. (Це, звичайно, кажу вже я — не М. Штець).

Але на Пряшівщині на початку 50-их років сталася була корисна для української літературної мови зміна. Президія ЦК КПЧ 28 червня 1952 р. постановила, що в 1952/53 році навчання в Межилабірській педагогічній гімназії мало перейти на українську мову, а в наступному шкільному році всі школи мали бути українізовані. Після цього стали виходити українські періодичні видання — „Нове Життя", „Дружно Вперед", „Дукля", письменники стали писати українською мовою, створено український театр, запроваджено радіовисилання українською мовою... Тільки ж останнім часом, внаслідок „нормалізації" в окупованій Чехо-Словаччині там знову погіршало.

Праця Миколи Штеця написана доброю літературною мовою, тільки зрідка трапляються в ній русицизми, перенесені з української мови УССР („община" замість „громада", давальний відмінок на — „у", — „ю" тощо).

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

С. Вожаківський

НЕПЕРЕВЕРШЕНИЙ М. ЛЕОНТОВИЧ

„Пісня для народу не лише розвага, а суть його душі. Увесь народний світогляд відбивається в обрядах, які пояснює пісня."

О. Кошиць

Музика - спів є витвір вільного людського духа. Співи найбільше споріднюються з поезією, тому ці два види мистецтва найяскравіше виявляють душевні порухи. Бувають моменти, коли слово не всилі передати всі невловні тонкощі душевного переживання, і тоді людина вдається до музики.

Музика - співи є початком культурного життя людини першим кроком до пізнання самої себе і свого народу. М. Грінченко в „Історії української музики" (стор. 25-26) пише: „нема кращої історії народу за ту, що написана звуками його пісень".

Слід сказати, що найкращі здібності у писанні історії мистецьким способом виявив наш нарід, давши великий культурний вклад і для інших народів. Ось хоч би одне із свідчень, яке подає видана у Ленінграді 1969 року праця „Спутник Музыканта", де під гаслом „Украïнська музика" (стор. 330) сказано: „Новий гармонійний стиль („партесний")—одне із найцінніших завоювань української культури". В цьому ж „Спутнику Музыканта" подано загальну характеристику української професійної мистецької творчости, що зродилася ще за часів Княжої - Руси, а особливо великий вклад пісенно - музичний дав український народ самобутньою творчістю, сягаючи до поліфонії (багатоголосся). Про нашого композитора сказано в цій книжці так: „Неперевершеним майстром хорових обробок української пісні був М. Леонтович".

Здавалося б, така висока оцінка Леонтовича, написана совєтськими музикологами, давала б підставу говорити, що нашого композитора Москва шанує і відмічає. Але говорити так — це значить не знати всієї облудности московсько-большевицьких „цінителів" української культури. Вони не можуть, не всилі замовчувати Леонтовича так само, як не всилі замовчувати Т. Шевченка, Л. Українки, І. Франка. Однак, майже всі виразно національні, зокрема пісенні твори Леонтовича, або не публікується, або спотворюється так, як вміють робити лише в „найбільш демократичній країні" СССР. Бож мертвий не оборонить себе.

Підсовєтські музикологи не пишуть, скільки то раз заборонялось виконувати твори Леонтовича, не пишуть про зміни текстів у його історичних піснях, щоб представити новому поколінню великого Леонтовича як „нашого" композитора.

У київській „Літературній Україні" в статті Плачинди „Співуча душа народу" читаємо: „Могутньо прозвучав старовинний кант „Ой, зійшла зоря", де так яскраво вимальовався образ сміливого звитяжця - запорожця:

А як ніч зайшла — темно дуже стало,
Вийшов Залізо до Хана —
Голову зрубав, турків порізав
Здійняв пожар аж до хмари.

І що ж тут спільного з оригінальним твором Леонтовича, в якому

Отець Залізо з келії вийшов,
Та слізьми умліває:
„Ой, рятуй, рятуй, Божа Мати,
Монастир загибає!"

Ой, вийшла ,вийша Божая Мати,
На хресті вона стала,
Кулі вертала, турків вбивала
Монастир врятувала.

Як бачимо, історичний кант що століттями був знаний українському народові, а Леонтовичем одягнений у світлі національні ризи, споганено в ганебний спосіб. Як і що думали виконавці хору ім. Г. Верьовки, співаючи цей зфальшований брудними руками потрясаючий своєю силою кант? Очевидно думали про хліб насущний та про своє фізичне збереження.

Можемо навести ще приклад фальшування, який яскраво свідчить про „двоїстість" совєтських ошуканців. М. Леонтович писав у час національної революції свою власну музику на слова М. Вороного і Гр. Чупринки, який у своїй творчості рельєфно зображував національне відродження на Україні. Цього поета большевики розстріляли у Києві 28-го серпня 1921 року, як організатора чернігівського „повстанкому (повстанського комітету) з 1919 року. Хто ж не знає, що Гр. Чупринка згинув за українську справу?

Наш композитор жадного твору не створив для большевії. А що ж тепер підсувають там і підсувають тут? Замість текстів Чупринки підставлено тексти В. Сосюри на ту ж саму музику Леонтовича, завуальовуючи їх тими ж назвами „Легенда" і „Льодолом". Совєтський музиколог М. Гордійчук пише: „Четверта поема — „Льодолом" — безпосередній відгук композитора на події Великої Жовтневої революції" (ДВ, Київ, 1956 р., ст. 86). Відповідь на цю фальшивку дає „Історія української музики" М. Грінченка, що появилася друком 1922 року, де на стор. 171 написано: „Український визвольно - національний рух, революційне піднесення, відродження своєї культури — покликали до праці Леонтовича"...

А П. Маценко, сучасник композитора заявляє: „Велика шкода, що визначний музиколог Гордійчук пише неправду. Бо... „Льодолом" є відгуком не на жовтневу революцію, а на революцію українського народу проти гнобителя, проти московської імперії колись царської, а потім червоно - жовтневої" („Вісті", ч. 1-32, стор. 23). Большевія усунула із свого кривавого шляху руками чекіста визначного національного композитора, який у своїй творчості сполучав красу української народної пісні з витонченою красою виконання. Микола Дмитрович мав неперевершений дар відчуття таємниці творення української пісні і

(Закінчення на стор. 7-ій)

Лариса Дончук (Іваненко)

ДОКОЛИ Ж, ГОСПОДИ!?

(3)

Опинилися на Кубані. Але й там большевики батька арештували й повезли етапом на далеку північ. В дорозі він тяжко занедужав і його, як безнадійно хворого, звільнили з-під арешту. Дякуючи маминому самовідданому піклуванню і щедрій та щирій допомозі добрих кубанців, батько і тим разом був врятований від смерти.

Виросла я. Закінчивши середню школу, хотіла була вступити до вищої, та мене навіть не допустили до іспитів, бо я була „клясово-чужий елемент".

Виїхала від батька і з великими труднощами влаштувалася на працю в крамницю „Церобкоопу" (Центральна Робітнича Кооперація. Там на мене ввесь час „налітала" комсомольська „льогкая кавалерія", тероризуючи запитами: „Чи ж ви не знаєте, що не маєте права працювати в совєтській установі?" Я їм відповіла: „А хіба ви не читали в газеті, що діти за батьків не відповідають?" На якийсь час мене залишали в спокою, і я продовжувала працювати.

На кілька днів поїхала провідати батька в селі і тільки повернулася, як мене повідомили, що я позбавлена виборчих прав. В тих умовах позбавити людину „права голосу" значило позбавити її права на працю, права на житло і взагалі на існування.

Довелося мені поїздити й походити по різних установах, поки вдалося поновити собі це „право голосу".

Через кілька місяців оголосили, що буде „чистка" совєтського апарату.

Відбувалося це так: у велику залю зганяли всіх службовців даної установи. На сцені стояв великий стіл, накритий червоним обрусом, за яким засідала комісія. Одну за одною викликали на сцену жертви цього „чистилища".

Мене знову питали про походження, про батьків, про дідів... Ставили запит, чи я в часописі відрікалася від свого батька — попа. Коли я відповіла, що не відрікалась здивувалися: „А хіба вам не соромно бути поповою дочкою?"

У мене було досить витримки і я відповідала спокійно. Моя ж приятелька, дочка так званого куркуля, говорила досить гостро. Коли їй зауважили, що вона „брутально" звертається до урядової комісії, вона сказала: „Коли мене питають, я відповідаю, а коли цькують, то відгризаюсь". Її „вичистили" по 2-ій категорії, тобто звільнили з роботи без права працювати в совєтських установах.

За кілька років в Україні постав голод. Село вимирало поголовно, а в Харкові, де я тоді жила, на вулицях лежали мертві або вмираючі від голоду.

Я, як службовка, отримувала мізерну пайку хліба, але мої батьки, як ворожий совєтській владі елемент, були приречені на голодову смерть.

Рятуючи їх, я після праці в установі ночами шила для родини совєтського вельможі і мені за це платили хлібом, який я посилала в Полтаву батькам.

1937 рік — арештували мого чоловіка. В 1938 році забрали втретє 75-літнього батька. Обидва не повернулися з підвалів НКВД.

Я ж безсонними ночами сиділа біля вікна, прислухаючись, чи не спиниться біля будинку, де я мешкала „чорний ворон". А ранком треба було йти на працю з щасливим виразом обличчя, бо „жити стало краще, жити стало веселіше..."

Потім війна, бомбардування і голод, цим разом під німецькою окупацією.

Пізніше Німеччина, знову бомбардування, страх перед червоною армією, що посувалася зі сходу. Втеча з східньої частини Німеччини далі на захід, щоб на час закінчення війни бути в зоні, окупованій західніми альянтами. Тисячі людей з дітьми на руках ішли пішки по 400-500 кілометрів, щоб утекти від червоного спрута, що простягав на всю Европу свої помацки.

Закінчення війни. Радість для всіх людей Европи й Америки. Але для людей з-під совєтів знову страх перед примусовим поверненням на „родіну".

Нарешті радісна новина: Уряд ЗСА відкрив перед людьми, що звалися „ДП", свої двері. Можна було еміґрувати до Америки.

Зі свого боку ЗУАДК, на чолі з д-ром Володимиром Ґаланом, широко розгорнув акцію переселення українських скитальців до ЗСА, висилаючи їм ашуранси. Особливо ця допомога була цінна для нас, наддніпрянців, бо більшість із нас не мала в Америці ні рідні, ні приятелів, які могли б вислати папери на виїзд до ЗСА. Отже, більшість з нас прибула завдяки щирій допомозі американських українців, що через океан простягли до нас свою братерську руку помочі.

Покинули небезпечну Европу, прибули до благословенної Америки. Але раптом і тут перед нами вигринула страшна примара репатріяції.

На цьому закінчилася моя „сповідь".

Було вже досить пізно, і я поїхала додому з тим, що наступного дня вже мусітиму з'явитися до суду.

Другого дня о 10-ій годині ранку ми вже стояли перед суддею. Я була цілком виснажена морально, до всього байдужа і не прислухалася, що говорив спочатку урядовець Іміґраційного Департаменту, а після нього адвокат Смук.

Почула вже спокійний, лагідний голос судді:

„Безперечно, що це було протизаконно іміґрувати до нашої країни, користуючись неправдивими документами, але я вірю, що ви, так само як і інші втікачі з Совєтського Союзу, робили це не для власної вигоди, а зі страху перед большевиками. Я з ними здибався в 1918 році і знаю, що з того часу вони не покращали. Отже, суд не ставить вам за злочин ваші неправдиві дані і дозволяє складати присягу на підданство ЗСА".

Зворушена до сліз, я зараз же піднесла руку і заприсягнула на вірність своїй новій Батьківщині.

Так несподівано щасливо закінчилася моя епопея, що я навіть не могла отямитись, все ще не вірилось, що це дійсність, а не сон.

За кілька днів адвокат Р. Смук оголосив, що втікачі з-під совєтів можуть без страху виправляти свої дані і отримувати громадянство з правдивими документами.

Тепер, згадуючи ці події, що їх прийшлося переживати п'ятнадцять років тому, я усвідомлюю, скільки то самовідданої праці склав адвокат Смук, підготувавши цей суд-прецедент. Зокрема знайти суддю - антибольшевика, мабуть, було не легко. Ми тепер бачимо, що чимало суддів у цій країні є лібералами з червоним забарвленням або й справжні комуністи.

У двадцяту річницю свого прибуття до вільної Америки хочеться найщиріше подякувати дорогому адвокатові Романові Смукові за всебічну допомогу, яку він надавав нам — знедоленим, переслідуваним, заляканим скитальцям в Европі і тут, в ЗСА.

А на згадку про недавню подію — невдалу втечу совєтського моряка С. Кудірки, мимоволі в думці зринає питання: „Доколи ж, Господи?!"

(Кінець).

ВІСТІ ЗУАДК

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD, PHILADELPHIA, PA. 19141

ПЕРША ЛИСТА

ЖЕРТВОДАВЦІВ, ЯКІ НА ЗАКЛИК ЗУАДКОМІТЕТУ СКЛАЛИ ПОЖЕРТВИ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНЦЯМ, ЩО ПОТЕРПІЛИ В КАТАСТРОФІ ЗЕМЛЕТРУСУ В ЮГОСЛАВІЇ

ПЕНСИЛВАНІЯ

Аллентан, Па.

Олександер Вілинський	5.00
А. Гелетканич	1.00

Альтуна, Па.

УНС Відділ ч. 145	250.00

Збірка в громаді, збірщики: Є. Патроник і П. Назарук

Мирослав Лаврук	50.00
Антін Лаврук	10.00
Володимир Лаврук	10.00
Пилип Назарук	10.00
Стах Патроник	10.00
Михайло Корджило	10.00
Павло Тетанич	9.00
Адам Адамяк	5.00
Анна Нейсон	5.00
Гнат Ґураль	5.00
Іван Коржадло	5.00
Іван Басала	5.00
Мирослав Назарук	5.00
Михайло Сличук	5.00
Марія Роср	5.00
Василь Пасович	1.00
Разом: $	150.00

Барто, Па.

Н. Дячинський	25.00

Бетлегем, Па.

„Лігай Валей" Округа УНС	30.00

Кліфтон Гайтс, Па.

Збіркова листа ч. 21738, збірщик: М. Глова

М. Глова	5.00
Осип Саноцький	5.00
Дмитро Мицьо	5.00
Михайло Замана	5.00
В. Вацикевич	5.00
Іван Бараняк	2.00
М. Врона	1.00
Іван Запряла	1.00
Іван Ценкі	1.00
Разом: $	30.00

Експорт, Па.

Анна Саш	5.00

Ембридж, Па.

Українська Народна Поміч переслав Іван Гарбінський	10.00

Гарисбурґ, Па.

Мґр. Ірена Гладка	15.00
Григорій Васлий	10.00

Меріон Стейшен, Па.

Д-р проф. Богдан Гнатюк	25.00
Т. Томків	5.00

Мавтентап, Па.

Роман Дяків	5.00

Олифант, Па.

В. Федірка	5.00

Финиксвил, Па.

Гр. Турчак	10.00

Філядельфія, Па.

Українська Щадниця	1,000.00
Хор „Кобзар" з концерту	671.00
„Провидіння" (Союз Українців Католиків)	200.00
Товариство Українських Інженерів Відділ	200.00
Український Конґресовий Комітет Відділ	100.00
Український Спортовий Клюб „Тризуб"	100.00
Д-р Володимир і Ярослава Галан	100.00
Марія Гарбуз	50.00
Ангелина Безушко	50.00
Д-р Михайло і Ольга Диміцькі	30.00
Зенон Рудник	25.00
Михайло і Ірена Ковальчин	25.00
Д-р Теодозій Сеньковський	25.00
Осип Бережницький	20.00
Кпт. Адам Морачевський	20.00
В. Винницький	20.00
Леся Кикаш	20.00
Петро Марчиха	20.00
Ольга і Евген Стефанишин (в пам'ять Ерни Стефанишин)	15.00
Осип і Роман Вомпель	15.00
Григорій Лесник	15.00
М. Комановський	15.00
П. Шандрук	10.00
Марія Януш	10.00
Й. Баглай	10.00
Г. Турчак	10.00
Дарія Черник	10.00
Віталій Волков	10.00
Володимир Яців	10.00
Іван Дзіндзюра	10.00
Василь Циган	10.00
Стефан Мазурок	10.00
Мґр. Емілія Цегелик	10.00
Дмитро Слобода	10.00
Осип Німилович	10.00
Богдан Артимишин	10.00
Стефан Москвяк	10.00
В. Вакуловський	5.00
Ярослав Штойко	5.00
В. Лівчак	5.00
Ірена Тльницька	5.00
Леонія Федак	5.00
Д-р Й. Велей	5.00
Іван Кононенко	5.00
Мґр. Іван Коровицький	5.00
Григорій Москалюк	5.00
Г. Ганич	5.00
Ілько Гринчук	5.00
М. Боженко	2.00

Збіркова листа ч. 110, УНС Округи Філядельфійської збірщик. О. Барилка

Мирон Харина	2.00
Анна Несдорська	1.00
Н. Жичак	1.00
О. Барилка	1.00
Разом: $	5.00

Збіркова листа, ч. 103 збірщик, Микола Алексевич

Микола Алексевич	10.00
Іван Градович	10.00
Разом: $	20.00

Збіркова листа РН-104 Збірщик Іван Данківський

Іван Данківський	20.00
Андрій Лопатинський	10.00
Богдан Саєвич	10.00
Іван Мандзюк	5.00
Броно Данковський	5.00
Петро Станько	5.00
Іван Байсарович	5.00
Осип Шуя	5.00
Разом: $	65.00

Збіркова листа РН-107 Збірщик, проф. Іван Попель

Осип Бабій	2.00
Михайло Живко	1.00
Василь Максимчук	1.00
Николай Сеник	1.00
Іван Дуда	1.00
М. Сидорак	1.00
Михайло Цаплан	1.00
Петро Колодзій	2.00
Василь Лось	1.00
В. Гризак	1.00
Петро Филипчук	2.00
Іван Роздольський	2.00
Климко Паньош	1.00
Д. Ясінський	2.00
А. Оприск	1.00
Стефан Рад	1.00
Ілько Низ	1.00
Олекса Неуш	1.00
Михайло Ярема	2.00
Андрій Жидик	1.00
К. Притула	1.00
А. Кіндрат	1.00
Петро Місял	1.00
Варвара Катрук	2.00
Григорій Куць	2.00
К. Филлипс	1.00
Іван Хитрук	1.00
Іван Грищишин	1.00
Семен Циціньський	1.00
Разом: $	37.00

Збіркова листа УКК — Від. Збірщик, Д-р О. Білик

Д-р Олександер і Іванна Білик	10.00
Інж. Іван Сірий	5.00
Д-р М. і О. Білик	5.00
Богдан Сірий	5.00
Богдан і Наталія Перфецькі	5.00
Маріян Шаран	5.00
Маріян Капій	5.00
Інж. Зеновій Кохановський	5.00
Петро Наконечний	5.00
Разом: $	50.00

Збіркова листа „Провидіння", Від. ч. 14. Збірщик, М. Леськів

Ліґа Українців Кат. Френкфорд	10.00
о. Шамбелян Мирослав Харина	5.00
Володимир Терлецький	5.00
Микола Леськів	2.00
В. Тисак	2.00
Андрій Долюк	2.00
Богдан Вронислав	2.00
Микола Дворський	1.00
Мирон Харина	1.00
Омелян Барилка	1.00
Іван Галаса	1.00
О. Сеник мол.	1.00
Даниїл Харина	1.00
Юрій Нагірняк	1.00
Осип Сеник ст.	1.00
Дмитро Кіт	1.00
Михайло Красіцкий	1.00
Василь Труш	1.00
Лука Заставний	1.00
Лев Леськів	1.00
Василь Дутко	1.00
Федір Боднарський	1.00
Василь Дворський	1.00
Юрій Гаманюк	1.00
Анна Вайда	1.00
Марія Леськів	1.00
Михайло Леськів	1.00
Михайло Грет	1.00
Лев Бучинський	1.00
Разом: $	50.00

Збіркова листа. Збірщик, отець Василь Головінський

Анастазія Качак	25.00
Осип і Деонтина Петрович	25.00
Олекса і Галина Бадуляк	25.00
Д-р Микола і Володимира Ценко	10.00
о. О. Трешневський	5.00
Стефанія Зиблікевич	5.00
Трохим Трепач	1.00
Разом: $	96.00

Збіркова листа в редакції „Америка". Збірщик, Ос. Тритяк

Софія Годованець	50.00
Олександер Кучкуда	25.00
Михайло Романюк	20.00
Йосиф Ліщинський	15.00
Семен Закревський	10.00
Дмитро Кащак	5.00
Калістрат Деревянко	5.00
Разом: $	130.00

Збіркова листа ч. РН-108. Збірщик, інж. Іван Скіра

Р. і І. Кравців	20.00
В. і М. Мелько	20.00
З. і Х. Кульчицькі	15.00
Галина Кульчицька	10.00
І. і Д. Скіра	10.00
УНСоюз Відділ ч. 153.	10.00
Осип і М. Марусяк	10.00
Разом: $	96.00

Збіркова листа УКК, Від. ч. 1 Збірщик, інж. М. Прасіцкий

Павло Гадау	10.00
Віталій Трипупенко	5.00
Павло Пришибинський	5.00
Разом: $	20.00

Збіркова листа Від. УКК, ч. 2. Збірщик, інж. М. Прасіцкий

О. Матчишин	25.00
В. Цікало	20.00
С. Ковалишин	20.00
В. і Н. Масюк	10.00
Раом: $	75.00

Збіркова листа Від. УКК, ч. 3. Збірщик, інж. М. Прасіцкий

Антін і Михайлина Чайківські	10.00
Михайло Бойда	10.00
„Сміт Маріян" „Розумонт, Па.	5.00
Лука Пойта	5.00
Разом: $	30.00

„Театр у П'ятницю", Філядельфія. Збірщик, Володимир Шашаровський.

В. Шашаровський з дружиною	20.00
В. Карпяк з дружиною	20.00
Е. Левицький з дружиною	20.00
Я. Рудакевич з дружиною	20.00
О. Лисяк з дружиною	20.00
В. Чепіль з дружиною	20.00
Й. Сухар з дружиною	20.00
В. Мельник з дружиною	10.00
А. Радванський з дружиною	10.00
М. Солтис м дружиною	10.00
Я. Климовський дружиною	10.00
Зенон Кознарський	10.00
Микола Кульчицький	10.00
Лідія Вульба	10.00
Зоя Маркович	10.00
Христина Озарків	5.00
В. Сердюк з дружиною	5.00
Разом: $	230.00

Збіркова листа, ч. РН-151 Збірщик, Володимир Медуха

ВолодимирМедуха	5.00
Богдан Хавлюк	5.00
Марія Мазепа	5.00
Іван Штаба	5.00
Юрій Рибак	5.00
Михайло Куриляк	5.00
Іван Бабяк	5.00
Василь Гнида	5.00
Петро Мотрук	2.00
Разом: $	42.00

Збіркова листа, ч. РН-108 Збірщик, Богдан Артимишин

Ірена Кушнір	30.00
А. Палатайко	20.00
Іван Ільчишин	10.00
Роман В. Кобрин	10.00
УНСоюз Відділ ч. 422	10.00
Михайло Паламар	10.00
Микола Бойчук	10.00
Лариса Заїка	10.00
Ігор і Люба Пак	10.00
Омелян Лукасевич	5.00
О. Хортик	5.00
Разом: $	130.00

Збіркова листа, ч. РН-111 Збірщик, Петро Тарнавський.

УНС Відділ, ч. 375	20.00
УНС Відділ, ч. 231, Кемден, Н. Дж.	10.00
Іван Бодревич	5.00
Петро Кріль	5.00
М. Березовський	5.00
Василь Панчишин	5.00
Юлія Надольська	5.00
Петро Тарнавський	3.00
Микола Рудницький	3.00
Василь Бощук	2.00
Стефан Пансюк	2.00
Михайло Ромаш	2.00
Ева Конопка	2.00
Петро Кашуба	2.00
Анна Зенюк	2.00
Микола Лялюк	1.00
Микола Ромах	1.00
Стефан Соловій	1.00
Катерина Куровська	1.00
А. Ярош	1.00
Разом: $	80.00

Зіркова листа, ч. РН-101 Збірщик. Теодор Рак .

Братство кол. Вояків І-УД УНА Станиця у Філядельфії	50.00
В. Савчин	20.00
В. Гевко	10.00
Теодор Рак	10.00
Михайло Попик	10.00
Михайло Кузьма	10.00
В. Сімків	10.00
Іван Васюрко, Атко. Н. Дж.	10.00
В. Войтіх	5.00
М. Кульчицький	5.00
Т. Прічак	5.00
Михайло Миколайовський	5.00
В. Данилів	2.00
Разом: $	152.00

Збіркова листа ч. РН-105 Об'єднання Вояків Укр. в Америці Відділ Філядельфія Збірщик, Александер Кавпан

Інж. Е. Филиповнч	25.00
Михайло Тхорів	10.00
Теодор і Лукія Гриців	10.00
Евген Фаріон	10.00
Іван Цугирка	7.00
Микола Спанчак	5.00
Іван Куриляк	5.00
Стефанія Крикевич	5.00
М. Субтельні	5.00
Антін Горбулєвич	5.00
Григорій Лучанко	5.00
Ярослава Острук	5.00
Надія Лучанко	5.00
Михайло Мисак	5.00
Іван Пиртко	5.00
Іван Моляцкий	5.00
Василь Загасайло	5.00
Ірина Райнер	5.00
Іван Кунців	5.00
Петро Марчус	5.00
Катерина Рак	5.00
Володимир Вацьо	5.00
Ярослав Войчук	5.00
С. Новаківський	5.00
Петро Хорів	5.00
Марія Кузьма	3.00
Орест Мартинович	3.00
Іван Пришляк	3.00
В. Матієвіч	3.00
Евген Лоза	3.00
Василь Коліско	3.00
Анна Кулинич	2.00
Лярнса Чорів	2.00
Прохурський	2.00
Григорій Хоміцкий	2.00
Семен Нендза	2.00
Василь Ощипко	2.00
Хоманчук	2.00
Стефан Кузьма	2.00
М. Гіроль	2.00
Ліда Веронка	2.00
Разом: $	200.00

Збіркова листа ч. РН-114 Суспільна Служба Комбантантів Збірщик, Іван Поритко

Василь Гудзик	5.00
Стефан Гуда	5.00
Зенон Яримович	5.00
Олександер Мандзюк	2.00
Н. Н.	1.00
Разом: $	18.00

Збіркова листа Суспільної Служби Комбантантів Збірщик, Іван Поритко

Інж. Макар і Марія Каплистий	50.00
Микола Луцький	5.00
Разом: $	55.00

Збіркова листа, ч. 713. Збірщик, Іван Поритко

С. Новоженюк	20.00
Андрій Кігічак	10.00
Христина Новоженюк	10.00
Григорій Тимків	10.00
Анатоль Слюсаренко	5.00
Петро Канюк	5.00
Разом: $	60.00

Збіркова листа, ч. 5 Суспільної Служби Комбатантів Збірщик, Іван Поритко

УНСоюз Відділ ч. 45 переслав М. Сеник	50.00
ОбВУА Від. у Балтімор (Д. Пісецький)	10.80
Стефанія Івaш	5.00
Дмитро Ткачук	5.00
Василь Ткачук	5.00
Разом: $	75.00

Збіркова листа, ч. 6. Сусп. Служби Комбатантів Збірщик, Іван Поритко

Михайло Феден, Вріджпорт, Па.	70.00
Григорій Лех	50.00
Іван Воскобійник	10.00
Петро Куриленко	10.00
Разом: $	140.00

Збіркова листа, ч. 7. Сусп. Служби Комбатантів Збірщик Іван Поритко

Д-р Микола Войтович	50.00
Д-р Ярослав Яримович	50.00
Евгенія і Олексій Гардецькі	25.00
Дмитро Ващук	20.00
Марія Івахів	10.00
Ілля Журжа	10.00
Юрій і Галя Поритко	10.00
М. Пастушак	5.00
Мирослав Абрисовський	5.00
Константин Луценко	5.00
Інж. Максим і Галина Бондаренко	5.00
Василь Варецький	5.00
Разом: $	200.00

Збіркова листа ч. 21617 Сусп. Служба Комбатантів Збірщик, Іван Поритко

Гавриїл Михайлюк	50.00
Зенон Маланчук	5.00
Степан і Анна Мілян	25.00
Дмитро Безбородько	20.00
Михайло і Текля Осташ	20.00
Тарас Печерський	20.00
Петро і Наталія Андрусів	10.00
Микола Голіней	10.00
Петро Кулиняк	10.00
Марія Гулевич	5.00
Оксана і Іван Поритко	5.00
Іван Воскобійник	5.00
Богдан Наконечний	5.00
В. Возний	5.00
Г. Гордієнко	5.00
Петро Мірчук	5.00
Роман Плахта	3.00
Андрій Роспутко	2.00
Разом: $	255.00

Збіркова листа ч. 2046 Сусп. Служби Комбатантів Збірщик, Іван Поритко

Іван Ваць з родиною	500.00
Михайло Репецький	50.00
Д-р Олег Шлюзар	25.00
Володимир Віляїв	25.00
п-ство В. Романів	25.00
п-ство Макар Краплисті	20.00
Евфрозина Луцишин	10.00
о. Станислав Дашо	10.00
Володимир Ткач	10.00
П. Гурський	10.00
Антоніна Головащ	10.00
Ірена і Роман Ярош	10.00
Григорій Войтишин	10.00
Василь і Раїса Євтушенко	10.00
Микола Бурий	5.00
п-ство Богдан Голь	5.00
Разом: $	735.00

Централя Союзу Українок Америки у Філядельфії — переслала суму 1,276.00
На ту суму складаються вплати від таких Відділів СУА.

Відділ ч. 20 Філядельфія	45.00
" ч. 36 Чікаґо	61.00
" ч. 42 "	51.00
" ч. 43 "	57.00
" ч. 48 "	12.00
" ч. 88 "	19.00
" ч. 98 "	5.00
" ч. 91 Бетлегем	100.00

Окружна Рада СУА

(Продовження на ст. 4-ій)

ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ ПОТЕРПІЛИ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ В ЮГОСЛАВІЇ

В жовтні 1969-го року сильний землетрус навістив Юґославію, головно ту частину Боснії, де живуть українські поселенці. Найбільші шкоди були в місті Баня Лука й його околиці. Саме в цьому районі живе кільканадцять тисяч українців, які ще до першої Земли, постановив зорганізувати допомогу для з України. Сейсмоґрафічні передбачення запобігли жертвам в людях, бо мешканці були вчас повідомлені про можливості трясення землі й залишили свої помешкання, рятуючи в той спосіб життя. Та були великі матеріяльні шкоди: зруйновані будинки і знищене добро. Населення залишилось без праці, без даху над головою.

Першу допомогу потерпівшим приніс Червоний Хрест. Прийшли з допомогою й сусідні країни, заофірував поміч і американський уряд. На вістку про нещастя, що навістило українців, відгукнулась й українська громада у вільному світі. Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, який має урядове визнання і може діяти в різних країнах нашої землі, постановив зорганізувати допомогу для українських жертв землетрусу. В листопаді того року Екзекутива ЗУАДКомітету доручила директорові Европейського Представництва здобути дані про розміри катастрофи в Юґославії й потреби допомоги. На пропозицію европейського директора Екзекутива уповажнила суспільну працівницю Европейського Представництва пані інж. Оксану Дучимінську поїхати на терен, знищений землетрусом для устійнення розмірів знищення і потреб допомоги. Пані Дучимінська відбула дві поїздки до Юґославії, відвідала всі місцевості українського поселення, що потерпіли від землетрусу, і зготовила вичерпне звідомлення з точними даними про знищення і пропозиціями допомоги. Звідомлення пані Дучимінської, що було надруковане в січні 1970 у „Свободі", дало змогу Екзекутиві ЗУАДКомітету, а то й усій нашій громаді на американському континенті пізнати потреби потерпівших від землетрусу українців в Юґославії.

Осередком землетрусу було місто Баня Лука. В цьому місті живе кілька тисяч українського населення, що понесло втрати від землетрусу. Знищена в цьому місті українська церква. Великі шкоди заподіяв землетрус і в околиці Баня Луки, у селах, де українське населення становить 80 відсотків. Там землетрус знищив понад 500 домів українських родин, знищений доробок кількох тисяч українських поселенців. Вигнане землетрусом з власних хат населення потребувало в першу чергу теплої одежі й накривал. Перша посилка, що її вислав до Юґославії, — це було 600 теплих коців, що їх вислано летунською поштою за посередництвом організації КАРЕ. Для наладнання допомогової акції Екзекутива ЗУАДКомітету поробила заходи у Вашинґтоні, і в Державному Департаменті і в амбасаді Юґославії. Для уточнення співпраці з Юґославським Червоним Хрестом виїхав з доручення Екзекутиви ЗУАДКомітету заступник Президента Иосип Лисогір, який на місці перевірив потреби допомоги й поробив відповідні заходи для переведення цієї допомогової акції. В Баня Луці, крім Червоного Хреста, що взяв на себе тягар переведення допомоги, справу допомоги перебрала Рада Народностей, що її очолює українець Іван Пецух. Вже в січні м. р. Екзекутива ЗУАДКомітету проголосила заклик для збірки одежі й фондів на переведення цієї допомогової акції. Перший відгук нашої громади був щиросердечний і жертвенний. Впродовж трьох місяців зібрано понад триста тисяч фунтів різного роду одежі. Завдяки відданій праці директора збіркового пункту в Джерзі Ситі дир. Маріяна Коця, ця велика скількість одежі була опакована, доставлена до порту і вислана на місце призначення до Юґославії трьома кораблями. Зв'язки з Юґославським Червоним Хрестом допомогли дістати звільнення від мита, що більше, всі ці посилки були переслані юґославськими кораблями безплатно, та й від порту доставлені автомашинами до Баня Луки безплатно. Також і директор збіркового осередка в Джерзі Ситі віддав весь свій труд безплатно і без оплати відступив магазин у свойому будинку. В той спосіб кошти пересилки цієї допомоги в одежі були мінімальні в порівнянні з нормальними коштами звичайної пересилки. В додатку до цього багата фармавцетична фірма у Філядельфії за стараннями касира ЗУАДКомітету проф. д-ра Богдана Гнатюка подарувала для жертв землетрусу в Юґославії ліків і вітамін вартости 25 тисяч долярів. Американська летунська компанія переслала цю багату посилку літаком безплатно.

Грошеві пожертви на допомогу українцям в Юґославії, як виказує поміщений в цьому числі поіменний звіт жертводавців, принесли на кінець травня 1970 р. суму 27,718.54 дол. На цю суму склалися дотації від установ, головно від Українського Народного Союзу, що виасиґнував 3,000 дол., Української Щадниці у Філядельфії, Українського Конґресового Комітету, Українського Робітничого Союзу, а також від українських фірм, станиць і заможніших громадян. Головна сума прийшла з вплат жертвенних громадян, які прислали свої пожертви безпосередньо до канцелярії ЗУАДКомітету, чи також зложили їх на збіркові листи. Збірки перевели наші установи й організації, головно багато збірок перевели Відділи УККА, як і деяких організацій. Саме ця співпраця дозволила перевести цю збірку і дістати зібрану суму на допомогу. Ця сума — тільки частина запляновaної і потрібної суми на допомогу. Тут треба вияснити, що деякі організації перевели збірки на допомогу українцям в Юґославії раніше до заклику ЗУАДКомітету і зібрані фонди переслали безпосередньо до Юґославії. Акція допомоги українцям в Юґославії, що її взяв на себе ЗУАДК, була схвалена і Президією УККА і Секретаріятом СКВУ. Цю акцію потвердила Координаційна Рада Суспільної Служби, що в її членстві є всі організації, які займаються суспільною службою. Далі ЗУАДК від перших кроків у цій акції стоїть у повній співпраці з Архиєпископом Гавриїлом Букатком, який в порозумінні з церковними дієцезіями в Америці переводить збірку фондів на відбудову знищених церков в Юґославії. Цю співпрацю з Беоґрадським Архиєпископом скріпив побут президента ЗУАДКомітету д-ра Володимира Галана в Юґославії в квітні 1970. Президент ЗУАДКомітету використав свій побут у Юґославії для устійнення дальшої допомоги українцям в цій країні у відбудові їхніх домів з думкою піднести національне життя української громади в Юґославії. В той час, коли Архиєпископ Букатко пребрав всю відповідальність за відбудову церков, ЗУАДК порішив допомогти українцям в Юґославії відбудувати ті школи, де українська молодь могла би вчитись української мови й культури. На спільному засіданні Екзекутиви ЗУАДКомітету з Архиєпископом з його секретарем о. Марком Чолічом 12 червня 1970 р. у Філядельфії обговорено докладніше плян дальшої акції допомоги в ділянці відбудови у Юґославії. На першому пляні є будова двох народних шкіл у селах Девятині і Лішні, де майже у сто відсотках населення українське і наука у школі буде відбуватися в українській мові. Кошт цих двох шкіл невеликий. ЗУАДКомітет — згідно з дорученням Дирекційної Ради перевірить можливості для побудови українського осередка у Пряворі — місцевості, де живуть українці. Той осередок мусів би служити для переведення літніх таборів для української молоді.

Допомога, що її вислав ЗУАДК до Юґославії — одежевими пакетами, ліками і грошевими дотаціями, принесла не тільки велику поміч українцям в тій країні, але здобула для нашої суспільности загальне призпання так від наших земляків, як і від чужинців. Архиєпископ Букатко так і сказав, що наша допомогова акція доказала українцям в Юґославії, що вони не осамітнені і не забуті, а є земляки, що про них пам'ятають; вона показала чужинцям, що українці живий народ, вони живуть у різних країнах нашої землі і живуть свідомі своєї відповідальности також і в ділянці суспільної служби.

Екзекутива ЗУАДКомітету, проголошує список жертводавців на допомогу українцям в Юґославії як признання для всіх наших організацій і громадян, які включилися в цю допомогову акцію, складає їм усім щиру подяку і просить про дальшу співпрацю і підтримку.

UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD
PHILADELPHIA, PENNSYLVANIA 19141

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО
АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

ПЕРША ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ...

(Продовження зі ст. 3-ої)

Нюарк 20.00
Відділ ч. 28 Нюарк 245.00
Окружна Рада СУА Чікаго 39.00
Відділ ч. 22 Чікаго 30.00
" ч. 72 Ню Йорк 53.00
" ч. 83 Ню Йорк 66.00
" ч.9 Вінгемтон 55.00
" ч. 57 Ютіка 25.00
" ч. 49 Боффало 65.00
" ч. 95 Байон 25.00
" ч. 69 Лорейн 30.00
" ч. 33 Клівленд 110.00
" ч. 59 Балтімор 50.00
" ч. 63 Дітройт 40.00
п-і Н. Кліш, Філядельфія 50.00
п-і Н. Валанчук, Чікаґо 15.00
п-і М. Струк Гарфілд 8.00

ГАРРІСБУРҐ, Па.

Гр. Т. Васлей 10.00

ПІТТСБУРҐ, Па.

Українська Народна Поміч 150.00
Евген Тимус 10.00

Українська Радіопрограма в Піттсбургу

Директор Радіопрограми Михайло Комічак переслав суму 400.00

На ту суму складаються такі пожертви від слухачів тієї радіопрограми:

Йосифа Форись (мама) 25.00
Юрій Форись 25.00
Параскевія Филипс 25.00
Д-р Ярослав Микулович 20.00
Д-р Юрій Кишакевич 20.00
Брати Олійники (в пам'ять пок. адв. Антонові Луцькому 20.00
Михайло Смерека 15.00
Данило Смерека 15.00
Родин Глутквських 10.00
Теофіль Конецький 10.00
Михайло Комічак 10.00
Марія Малевич 10.00
Адам Гординський, Ірвінґтон, Н. Дж. 10.00
Микола Сивий 10.00
Григорій Шараневич 10.00
Павло і Іна Кравчук 10.00
Роман Гарвас 10.00
Антін Набережний 10.00
Богдан Конецький 10.00
Захарій Коваль 10.00
Йосиф Литвин 5.00
Роман і Марія Лесько 10.00
Теодор Грицик 5.00
Григорій Павлюшко 5.00
Максим Чорній 5.00
Ірина Іванчишин, Ню Джері 5.00
Дарія Темник, Торонто, Канада 5.00
Родина Баран 5.00
Родина Свищ 5.00
Лев і Ярослава Явний 5.00
о. Іван Кобат 5.00
п-ні Жилова 5.00
Микола Полатайко 5.00
Михайло і Емілія Майнош 5.00
Анна Осовська 5.00
Іван Сухий 5.00
Микола Мах 5.00
Осип Гнатів 5.00
Марія і Михайло Грисяк 3.50
Юлія Кучер 3.00
Григорій Макітка 2.500
Володимир Вачинич 2.00
Дмитро Богдан 2.00
Родина Заліщуків 2.00
Стефан Коваль 2.00
Онуфрій Вави 2.00
п. Митьо 2.00
Михайло Львівський 2.00
Іван Іваноньків 1.00
Іван Роговський 1.00
Разом: $ 400.00

РЕДІНГ, Па.

УНС Від., ч. 48 (переслав С. Івасечко) 25.00

СКРЕНТОН, Па.

Український Робітничий Союз 500.00
Василь Федірка 5.00
УРС Відділ ч. 206 5.00

Збіркова листа, ч. 21624. Збірщик, Параскевія Залітач

о. д-р Стефан Гриньох 10.00
Петро Палашевський 10.00
Стефанія Ортинська 5.00
Василь Вергун 5.00
Теодор Миник 5.00
Едвард Попіль 5.00
Йосиф Андрус 5.00
Тетяна Волощук 5.00
Д-р Евген Височанський (Вінґгемтон, Н. Й. 5.00
Роман Корман 5.00
Д-р Евген Стець 5.00
Параня Залітач 3.00
Стефан Тутка 3.00
Микола Чомко 3.00
Михайло Стасишин 3.00
Стефан Меліш 3.00
Стефан Сидор 3.00
Михайло Ковальчик 2.00
Олена Бога 2.00
Катерина Славич 2.00
Григорій Сировіцкий 2.00
Олена Заплатинська 2.00
Павло Іваськів 2.00
Михайло Періг 2.00
о. Богдан Іжак 2.00
Юлія Роздільська 1.00
Михайло Славич 1.00
Григорій Романьцьо 1.00
Стефан Фірка 1.00
Анна Мрикало 1.00
Ольга Мулик 1.00
Марія Гальчак 1.00
Марія Романак 1.00
Юлія Геза 1.00
Анна Гулька 1.00
Марія Мулик 1.00
Микола Білоскірка 1.00
Разом: $ 111.00

Збіркова листа, ч. 21622 Збірщик, п-і Ф. Стахів

Д-р Ярослав і Іванка Стахів, (Каліфорнія) 50.00
Іван і Юлія Тащук, (Ермин, Па.) 25.00
Василь Гнус, (Тейлор, Па.) 20.00
Д-р М. Стахів 15.00
Ярослав Пронко, (Клеркс Сумит, Па.) 10.00
В. Прийма (Дальтон, Па.) 10.00
о. Нестор Коваль 5.00
Ст. Чапельська 5.00
Д-р М. Чаповський, (Мавнтейтап, Па.) 5.00

М. Кошніца, (Нюарк, Н. Дж.) 5.00
В. Ткачук, Філядельфія 5.00
Д. Ткачук, Філядельфія 5.00
І. Чаговець 5.00
Д-р В. Лев 2.00
І. Голик 2.00
М. Мартинюк, (Олифант, Па.) 2.00
І. Бучиевич, (Дальтон, Па.) 2.00
І. Ковпак 2.00
Ф. Андріїшин 2.00
Ю. Ковпак 1.00
М. Гаваніс 1.00
Разом: $ 290.00

ШЕРОН, Па.

Павлюк Василина 5.00

ВАЛІНҐФОРД, Па.

Д-р Олекса Біланюк 15.00
Інж. Ярослав Зубаль 10.00

ВІЛКЕС БЕР, Па.
п-ні М. Турчин 5.00

НЮ ЙОРК, СТЕЙТ

ОЛБАНІ, Н. Й.

Теодор Ракочий 1.00

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

о. Леонід Долинський 50.00
Т. Федаш 10.00

Відділ УКК — Збіркова листа Збірщики: Мирон Кривулич і Василь Перець $ 373.44
Пожертви зложили:

Укр. Амер. Горожанський Клюб 200.00
Братство св. о. Николая 25.00
Сестрицтво Непороч. Зачаття 25.00
УНС Відділ ч. 266 25.00
Клюб Ауксіліяри 25.00
Збірка в церкві 48.44
Союз Українок Амстердам 15.00
Жіночий Від. ООЧСУ 10.00

АСТОРІЯ, Н. Й.

Анастазія Цвях 10.00
Юліян Дутко 5.00
Евген Гречило 3.50

АВБУРН, Н. Й.

Відділ УКК, П. Пироганич, голова, Збіркова листа, Збірщик: Андрій Рочий $ 40.00

Пожертви зложили:
Петро Длябога 10.00
Павло Пироганич 5.00
Андрій Рочий 5.00
Іван Тороус 5.00
Михайло Латанишин 5.00
Іван Весоловський 5.00
Михайло Даум 2.00
Василь Процюк 1.00
Дмитро Василько 1.00
Йосиф Шимків 1.00

ВЕЙСАЙД, Н. Й.

Український Золотий Хрест, Павлина Різник 100.00

БЕРНЕ, Н. Й.

Софія Масловська 5.00

ВІНҐГЕМПТОН, Н. Й.

Ольга Різдорфер 25.00
Іван і Ольга Іванейко 10.00
Український Конґресовий Комітет Відділ, Вінґгемптон, В. Іваноњко, голова Збіркова листа в громаді, збірщик Василь Гірний, секр. 83.00
Пожертви зложили:
Василь Гірний 10.00
Антін Феданко 10.00
Василь Іваноњко 10.00
Петро Шимко 5.00
Михайло Мельник 5.00
Юрій Дячук 5.00
Проф. Володимир Феданків 2.00
Евген Здеб 3.00
Анна Солецька 3.00
Евген Курило 3.00
Петро Добрянський 2.00
Михайло Крайник 2.00
Роман Клачаний 2.00
Дмитро Кадиляк 2.00
Богдан Павловський 2.00
Іван Клим 2.00
Йосиф Клачаний 2.00
Володимир Шембель 2.00
Іван Хомищак 2.00
Мальвіна Коропей 1.00
Іван Шмирко 1.00
Ярослава Мельник 1.00
Евстахій Клачаний 1.00
Михайло Чебіняк 1.00
Осип Демчук 1.00
Петро Сальків 1.00
Михайло Захарків 1.00
Пилип Пиріг 1.00

Відділ УКК, Збіркова листа в громаді. Збірщик Василь Гірний секр. $ 124.00

Пожертви зложили:
Відділ УККА 50.00
Т-во Св. Духа при церкві Св. Серця 25.00
Церковний Хор кат. Пар. Св. Серця 10.00
ООЧСУ Відділ ,ч. 13 10.00
Орест Мельник 10.00
Володимир Шмирко 5.00
Стефан Бабій 5.00
Інж. Любомир М. Зобнів 5.00
Павло Опацький 3.00
Михайло Волянський 1.00

БРОНКС, Н. Й.

Галина Е. Горбач 30.00
Мґр Іван Базарко з дружиною замість квітів на могилу д-р Т. Комаринського) 20.00
Стефан Пастущин 20.00
Никола Ненадкевич 10.00
Мирон Вукоємський 10.00

БРУКЛИН, Н. Й.

Укр. Драматичний Гурток Богдан Карась 50.00
Орест Припхан 25.00
Катерина Хамула 25.00
А. Неділко 15.00
Стефан Степаник 10.00

Н. Пирожинський 10.00
Іван Одомірок 10.00
Роман Доберчак (замість квітів на могилу Т. Комаринського) 10.00
Анна Куридо 10.00
Іван Вацовят 10.00
Іван Лазорик 10.00
В. Семенюк 5.00
Михайло Попик 2.00

БОФФАЛО, Н. Й.

Василь Панкевич 15.00
Іван Коман 10.00
Филип Грицковян 5.00

КАМІЛЮС, Н. Й.

Микола Гавур 20.00

ДАҐЛЕСТОН, Н. Й.

Й. Вілянюк 10.00

ЕЛМҐУРСТ, Н. Й.

Й. Вишнивецький 15.00
Ольга Гудзовська 15.00

ФЛАШИНҐ, Н. Й.

Укр. Православна Церква, Джамейка, о. В. Базилевський 33.00
Борис Лотоцький ді Велігост 30.00
В. Новаковський 10.00

ГАҐАМАН, Н. Й.

І. Камінський 20.00

ГЕМСТЕД, Н. Й.

Від. УНС, ч. 327, Ярослав Копистянський 100.00
Петро Шиприкевич 50.00
ООЧСУ, Від. ч. 42 Ярослав Копистянський 25.00

ГОВАРД БІЧ, Н. Й.

Стефан Данилевич 10.00

ГАЙД ПАРК, Н. Й.

Василь Савчук 5.00

ДЖЕКСОН ГАЙТС, Н. Й.

Осип Бурачок 10.00

ДЖАМЕЙКА, Н. Й.

Ст. Гордіюк 10.00

КОҐОВЗ, Н. Й.

Відділ УККА 13.00
Пожертви зложили:
Ярослав Білас 2.00
Михайло Кухар 1.00
Юліян Вачинський 1.00
Михайло Сосяк 1.00
Іван Куфель 1.00
Михайло Габира 1.00
Іван Сорока 1.00
Іван Гринковяк 1.00
Василь Слободян 1.00
Михайло Кухар 1.00
Микола Павлів 1.00
Остап Поповський 1.00

ЛІТЛ ФОЛС, Н. Й.

М. Скаськів з кружиною 1.00

ЛОНҐ АЙЛАНД СИТІ, Н. Й.

Ярослав Милявський 50.00
С. Гуменюк 5.00

ІСТ МІДОВ, Н. Й.

Відділ СУА Ольга Курчак, секр. 27.00
Пожертви зложили:
Відділ СУ А 10.00
Юлія Захарій 3.00
Ольга Курчак 2.00
Анна Плаксій 2.00
Теодор Самійло 2.00
Евгенія Кульпако 2.00
Т. Кузів 1.00
Марія Вурак 1.00
О. Дацьків 1.00
Стефанія Вишинська 1.00
Ол. Лотоцька 1.00
М. Ліпінська 1.00

Відділ УКК. Збіркова листа. Збірщик Олена Плетеницька 94.00
Пожертви зложили:
Пласт-Станиця 25.00
Пласт-Прият 25.00
Л. Проневич 25.00
В. Захорія 2.00
Іван Павлюк 2.00
Михайло Вовк 2.00
Т. Зарицький 2.00
І. Плетеницький 2.00
Т. Ліпінський 1.00
А. Герула 1.00
Едвард Артун 1.00
А. Біленький 1.00
С. Матусевич 1.00
Е. Рубез 1.00
Анна Нарезак 1.00
Давид Ванегар 1.00
А. Щерба 1.00

НЮ ЙОРК, Ню Йорк

Український Конґресовий Комітет, Централя — Ню Йорк 1,000.00
Організація Державного Відродження України (ОДВУ) 100.00
Український Золотий Хрест 1-ий Відділ ім. Олени Теліги, Дарія Бойдуник, голова 100.00
Марта Чапельська 50.00
Б. Чехович 30.00
Константин Ліщинський 25.00
Пластуни Йонкерс-Ню Йорк, 35 Курінь, Борис Лонкевич, скарбник 20.00
Н. Н. жертводавець не бажає проголошувати своє прізвище 20.00
Іван Керницький 15.00
Павло Дорожинський 10.00
Дементій Мельник 10.00
Роман і Кіра Скоробагаті (замість квітів на могилу А. Микицей) 10.00
Юліян Ревай 10.00
С. Сімяник 10.00
Василь Трильовський 10.00
В. Грицик 10.00
Дмитро Червак 10.00
Стефан Галайда 10.00
Відділ УНС. ч. 457, Н. Литвиненко 5.00
Евген Лапчак 5.00
Відділ СУА, ч. 1. переслала Віра Шуль 45.00
Пожертви зложили:
Відділ СУА, ч. 1. 25.00
О. Весоловська 5.00
К. Пелешок 5.00
Н. Хоманчук 3.00
О. Сливка 2.00
М. Баран 2.00
А. Дармограй 2.00
С. Семущак 1.00

Пожертви зложені в Головній Канцелярії УККА в Ню Йорку 772.00

Український Громадянський Клюб — Менчестер, Н. Г. 100.00
Українсько-Американська Громада, Омага, Небраска (з нагоди „Січневих Роковин") 100.00
Збірка в церкві, Менчестер, Н. Г. 72.00
Відділ УКК, Честер, Па. (Дохід з Шевченківської акад.) 35.00
Д-р Володимир і Ірена Копач, Бруклин, Н. Й. 25.00
Маруся Козарійчук, Чікаґо, Ілл. 25.00
П. Шило, Чікаґо, Ілл. 15.00
Д-р Роман Гура, Говард, С. Дакота 15.00
Володимир Романяк, Чікаґо, Ілл. 10.00
Антоні Олійник, Лансінґ, Міш. 10.00
Стефан Білоус, Статен Айленд, Н. Й. 10.00
Омелян Омецінський, Рочестер, Н. Й. 10.00
Василь Захарчук, Вінгамптон, Ню Йорк 5.00
Стів Челяк, Юніон, Н. Дж. 5.00
Мелянія Снігурович, Вест Пойнт, Н. Й. 5.00
Володимир Засадний, Елмвуд Парк, Ілл. 5.00
Катерина і Михайло Джорджія, Вайтгол, Па. 5.00
Іван Стець, Тускаравас, Огайо 5.00

У Видавництві „Америка" Філядельфія зложені пожертви:

Марія Юосип Тритяки 30.00
Ніна і Григор Лужницькі 20.00
Ігнат Білинський 10.00
Володимир Візнер 10.00
Еміль Яремко 10.00
Д-р Теодозій Сеньковський 10.00
Лев Шанковський 5.00
Ірина Пеленська-Пасіка 5.00
Наталія Мартинюк 5.00
Іван Левицький 5.00
Михайло Феркуняк 5.00
Анна Демяник 5.00
Василь Дорошенко 5.00
Степан Микитка 5.00
Роман Швед 5.00
Антін Вачмага 5.00
Мирон Баранецький 5.00

Збірка проведена Відділом УКК у Вашинґтоні, Д. К. в складі: д-р інж. Василь Наконечний, д-р Степан Курилас і Іван Малиновський передали датки:

Д-р Ярослав і Богдаина Гелета 30.00
„Провидіння" Від. ч. 222 10.00
Т-во Українських Інженерів, Відділ 10.00
Т-во „Україна" 15 Відділ УНС 10.00
Інж. Володимир Задорецький 10.00
Інж. Володимир Маєвський 10.00
Мґр Степан Бойчук 10.00
Іван Малиновський 10.00
Д-р Степан Курилас 5.00
Мґр Богдан Скаскiв 5.00
Проф. Микола Кормелюк 5.00
Д-р інж. Василь Наконечний 5.00
Д-р Іларіон Калиневич 5.00
Павло Дубик 5.00
Олекса Когутяк 5.00
Д-р Михайло Данкевич 5.00
Мґр Теодор Царик 5.00
Станислав Кондрат 5.00
Д-р Теодо Б. Залуцький 5.00
Інж. Василь Лев 5.00
Степан Романюк 5.00
Нестор Пилипець 3.00
Ольга Мартинюк 2.00

НОРТПОРТ, Н. Й.

Д-р Зенон Каратницький 25.00

ОВЕҐО, Н. Й.

Д-р В. Кокорудз 25.00

ПОРТ ДЖЕРВІЗ, Н. Й.

Д. Плаван 10.00

РІВЕРДЕЙЛ, Н. Й.

Яків Гніздовський 50.00

РІВЕРДЕЙЛ-БРОНКС, Н. Й.

Д-р Григорій Срібний 5.00

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Український Золотий Хрест, Міра Повх, секр. 200.00
Українська Кредитова Спілка 50.00
Організація Оборони Лемківщини Відділ, ч. 17, П. Лучканич 50.00
Збірка на спільній парохіяльній просфорі Парохії Богоявлення, яку перевів о. Ст. Городецький 40.00
Іван Мурин з дружиною 10.00
В. Андрушин 10.00
Петро Лещишин 10.00
Й. Похапський 5.00
Р. Домбчевський 5.00
В. Дідошак 5.00

САВОНА, Н. Й.

Іван Вішко 5.00

ШЕНЕКТЕДИ, Н. Й.

Мирон Бучак 100.00

САННІСАЙД, Н. Й.

А. Мотиль 10.00

СИРАКЮЗ, Н. Й.

Відділ УКК, проф. Микола Богатюк, голова

Пожертви від організацій 536.45

СУА Відділ ч. 68 Марія Кузьма, скарбник 100.00
Ярослав Величко (замість квітів на могилу Смішкевич) 20.00
Д-р М. Логаза 20.00

ТРОЙ, Н. Й.

Анна Беднаж 5.00
Відділ УКК. Збіркова листа. Збірщики, Н. Бобиляк і В. Роман $ 103.00
Пожертви зложили:
Відділ УКК Трой, Н. Й. 25.00
Василь Колодій 25.00
Іван Байляк 5.00
Петро Тарнавський 5.00
Волод. Терновий 5.00
Михайло Романишин 5.00
Василь Роман 5.00
Микола Філь 3.00
Василь Коцур 2.00
Стефан Коновальчук 2.00
Онуфрій Славич 2.00
Василь Клим 2.00
Михайло Гаврилюк 1.00
Дмитро Хорват 1.00
Стефан Єдинак 1.00
Іван Жеребинський 1.00
Іван Удич 1.00
Василь Боднар 1.00
Евген Наболотний 1.00
Михайло Хомич 1.00
Онуфрій Хомич 1.00
Василь Дзюба 1.00
Михаїл Варна 1.00
В. Федусів 1.00
Роман Гарасимяк 1.00
Никола Вобеляк 1.00
Стефан Ютка 1.00
Семен Гарат 1.00
Стефан Федусів 1.00

ЮНІОНДЕЙЛ, Н. Й.

ООЧСУ Відділ, ч. 42. Ярослав Кописцянський 25.00

ЮТІКА, Н. Й.

Відділ УККА, Ярослав Томич, секр. 125.00
Пожертви зложили:
Відділ УКК 50.00
Спілка Української Молоді (СУМ) 25.00
ОДВУ Відділ ім. Е. Коновальця 20.00
ООЧСУ Відділ 10.00
Відділ УНСоюзу 10.00
„Провидіння" Від. ч. 208 10.00
Д-р Богдан Гарбовський 25.00
Д-р Юліян Е. Рабій 1.00

ВЕБСТЕР, Н. Й.

СУА Відділ ч. 46 Тамара Гурань, скарбник Збіркова листа ч. 46 $ 85.00

Пожертви зложили:
СУА — Відділ ч. 46 Рочестер, Н. Й. 50.00
Тамара Гурань 2.00
Люба Шміґель 2.00
Леся Павлович 2.00
Йосифа Гурань 2.00
Слава Коба 2.00
Уляна Бабюк 2.00
Оксана Шевчин 2.00
Павлина Климочко 2.00
Анна Івасів 2.00
Катерина Кизуляк 2.00
Стефанія Павлович 2.00
Оксана Кулик 2.00
Параня Мілер 1.00
Анна Байлей 1.00
А. Гоміч 1.00
Катя Кулій 1.00
Надя Гринчишин 1.00
Анна Білоус 1.00
Нуся Филип 1.00
С. Бабюк 1.00
Валентина Макогон 1.00
Люба Дінгер 1.00
Дарія Зазуляк 1.00

ВЕСТ ГАВЕРСТРО, Н. Й.

Т. Брикович 10.00

ВЕСТ АЙСЛІП, Н. Й.

Володимир Дмитрів з дружиною 10.00

ВЕСТ СЕНЕКА, Н. Й.

Атанас Т. Кобрин 10.00

ВАЙТ ПЛЕЙНС, Н. Й.

Дмитро Борисенко 20.00

ВУДСАЙД, Н. Й.

Марія Дупляк (в пам'ять родичів Марії і Григорія Волічинських) 100.00
Петро і Неоніля Голіят 30.00
Магдалина Жежелевська 20.00

ЙОНКЕРС, Н. Й.

Д-р Василь Кіналь 50.00
Марія Сосяк 5.00

НЮ ДЖЕРЗІ

АВЕНЕЛЬ, Н. Дж.

Юрій Совак 20.00

БАЙОН, Н. Дж.

А. Букшований 1.00

БЕРЛІН, Н. Дж.

Лонгин Світенко 10.00

С. БАВНД БРУК, Н. Дж.

Консисторія Української Православної Церкви в Америці 250.00

КАРТЕРЕТ, Н. Дж.

Відділ ч. 74 „Провидіння" Збірщик, Богдан Принада секретар $ 40.00

Відділ ч. 74 „Провидіння" 5.00
Анна Казьо 5.00
Василь Матлага 2.00
Ярослав Зубенко 2.00
Павло Колічинський 2.00
Принада з родиною 2.00
Михайло Подубинський 2.00
Стефан Конів 1.00
Іван Рогинський 1.00
Іван Брус 1.00
Стефан Ткачик 1.00
Володимир Янів 1.00
Стефан Петрак 1.00
Іван Середоха 1.00
Миколай Гіряк 1.00
Яків Турко 1.00
Михайло Шманко 1.00
Ілько Гвартацкі 1.00

Володимир Колічинський 1.00
Севюк Демко 1.00
Іван Ильгурський 1.00
Анастазія Фешур 1.00
Семен Торбин 1.00
Миколай Кухта 2.00
Іван Трунко 2.00

СЕДАР ҐРОВ, Н. Дж.

В. Кучкуда (замість квітів на могилу Й. Склепковича) 25.00

СЕДАР НОЛС, Н. Дж.

Іван Івашко 25.00

КЛИФТОН, Н. Дж.

о. Лев Яцикевич 10.00
Юрій Герман з дружиною 10.00
Марія і Теодор Гелемій 10.00
Ред. Петро Ямняк 5.00

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж.

Пластова Станиця ч. 11. Збірщик пл. сен. Юрій Яцусь $ 23.40

Пласт-Прият 10.00
Степан Максимяк 5.00
Юрій Яцусь 3.00
Аскольд Мельничук 1.00
Андрій Кириченко 1.00
Денис Осередчук 1.00
С. Т. Мельничук 1.00
новацтво:
Лесик Герус 0.30
Богдана Сосяк 0.25
Степан Сосяк 0.25
Юрій Курівчак 0.25
Данко Василяк 0.10
Орест Грицак 0.05
Реня Загайкевич 0.20
СУА Відділ ч. 45 п-і Г. Магмет, голова 25.00

Відділ Укр. Конгресового Комітету Збірщики: Іван Іваник і Василь Палюга $31.00

Богдан Федик 5.00
Іван Малик 5.00
Михайло Гнатьо 4.00
Осип Забава 3.00
Ілько Мельник 3.00
Петро Дяк 3.00
Василь Палюба 3.00
Іван Іваник 3.00
Никола Камінський 2.00

Відділ Укр. Конгресового Комітету Збірщики Василь Головінський, В. Головінський Михайло Хитра $ 37.00

Володимир Бойчук 10.00
Михайло Коваль 3.00
Лев Гусак 3.00
Григорій Український 3.00
Юрій Яцусь 3.00
Роман Олинець 2.00
Василь Головінський 2.00
Ярослав Заремба 2.00
Михайло Федецький 2.00
І. А. Коваль 2.00
Григорій Паливода 2.00
Іван Боднар 2.00
Пилип Шпирун 1.00

Відділ Укр. Конгресового Комітету Збірщики: Мирон Пінковський, Петро Штабалюк і Іван Ощудляк $ 47.00

Іван Солтівський 5.00
Степан Попадюк 5.00
Михайло Іванців 5.00
Данило Мацик 3.00
Петро Штабалюк 3.00
Микола Винарчик 3.00
Семен Каша 3.00
Павло Павлюк 3.00
Осип Яцусь 3.00
Іван Кириченко 3.00
Іван Полянський 3.00
Іван Воробець 3.00
Михайло Ватралик 3.00
Ярослав Заремба 2.00

Відділ Укр. Конґр. Комітету Збірщики: Мирон Пінковський, Павло Боднаренко, Михайло Іванців $ 109.00

Роман Слободян 15.00
Данило Слободян 10.00
Михайло Сухорський 10.00
Андрій Полевчак 5.00
Ірина і Роман Левицькі 5.00
Д-р Роман Граб 5.00
Мирон Пінковський 3.00
Віра Юхневіціюс 3.00
Михайло Гинда 2.00
Іван Мотона 3.00
Йосиф Вальчик 3.00
Роман Яськів 3.00
Петро Якимович 3.00
Евгенія Мілзінг 3.00
Павло Боднаренко 3.00
Богдан Голда 3.00
Михайло Гринішак 3.00
Осип Корівчак 3.00
Василь Пухта 3.00
Михайло Хитра 3.00
Мирослав Мельничук 3.00
Василь Мигалик 3.00
Михайло Кухта 2.00
Ігнат Харкавців 2.00
Евген Корівчак 2.00
Александер Савченко 2.00
Мелянія Кривокульська 2.00
Іванна Коваль 2.00

ФЕРМІНҐДЕЙЛ, Н. Дж.

Іван Огієнко 5.00

ІРВІНҐТОН, Н. Дж.

Перша Українська Пресбитеріянська Церква, переслав Іван Драгон 115.00
Мґр В. Білинський 25.00
Інж. Михайло Плешкан (замість квітів на могилу Михайла Гарасевича) 15.00
Стефан Бойків 10.00
Інж. Микола Семанишин 10.00
М. Величківський 2.00
СУА Від. ч. 61, переслала п-і А. Падковська 39.00
Ту суму зложили такі жертводавці:
Ліда Марусин 10.00
Оксана Клюфас 5.00
Олена Куса 5.00
Ярослава Мулик 5.00
Софія Онуфрик 3.00
І. Івашко 3.00
Катерина Марусин 2.00
О. Хосонацька 1.00
М. Колцьо 1.00
І. Онуфрик 1.00
Дзінгала 1.00
К. Дуб 1.00
З. Форекс 1.00

ДЖИМСБУРҐ, Н. Дж.

Д-р В. Цимбалістий 20.00

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

Український Народний Союз 2,000.00
Український Народний Дім 1,000.00
УНС Відділ, ч. 171 50.00
УНС Відділ, ч. 387 50.00
УНС Відділ, ч. 70 25.00
Стефан Островський 10.00
Сестрицтво Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії 10.00

Пересилковий Відділ ЗУАДК Марійн Коць, директор $ 195.00

Пожертви зложили:
Михайло Круняк 100.00
П-ство Л. Гнатов 25.00
Михайло Пилипчак 20.00
Д-р Й. П. Синенький 10.00
Теодор Музичка 10.00
Григорій Яремчук 10.00
Богдан Думановський 10.00
Петро Костик 5.00
Іван Місило 3.00
Катерина М. Швальбах 2.00

ЛЕЙКВУД, Н. Дж.

П-тво Богдан Попович (замість квітів на могилу В. Левицького)10.00
П-ство Констянтин Мосалишин 10.00

ЛІВІНҐСТОН, Н. Дж.

Василь і Оксана Мізь 25.00

МАНВИЛ, Н. Дж.

Александер Палагицький 5.00

СУА Відділ, ч. 92 (Збіркова листа) Стефанія Гаврилюк, голова $ 200.00

СУА Відділ, ч. 92 61.00
Юрко Ясіновський 10.00
Михайло Габер 10.00
Михайло Лисий 10.00
Богдан Гнід 10.00
Василь Матіїв 10.00
Василь Білецький 10.00
Дмитро Гарвіс 10.00
Михайло Захарко 5.00
Василь Довбуш 5.00
Йосиф Грушецький 5.00
Стефанія Гаврилюк 5.00
Чалі Куглер 5.00
Мазепа 5.00
Зенон Кузьмів 5.00
Станислав Свіченюк 5.00
Михайло Тимко 5.00
Яків Данилюк 3.00
Дмитро Розман 3.00
Богдан Ляндвійт 3.00
Іван Пілат 3.00
Михайло Демчишин 3.00
Андрій Пужик 3.00
Стек 2.00
Осип Геречка 2.00
Іван Окопний 2.00

МЕЙПЛВУД, Н. Дж.

Андрій Дзедзик 25.00
Іван Зелик (емерит-дідуньо) 5.00
Ігор Зелик (син) 15.00
Андрій Зелик (внук) ученик 3 нар. кляси 10.00
Григорій Дащь 3.00
А. Левицький 3.00

МАТАВАН, Н. Дж.

С. Гупаловський 10.00

МІЛБУРН, Н. Дж.

Д-р Богдан Худьо 50.00

МИЛВИЛ, Н. Дж.

Укр. Кат. Церква св. Николая Парох о. Микола Старух

(жертва від жінок парохії за продані вареники) 70.00

МОРЕСТАВН, Н. Дж.

Іван Коропецький з дружиною 25.00
Марія Білозор 5.00

МОНТЕЙНСАЙД, Н. Дж.

Д-р Михайло Гук 100.00
М. Е. Ваґнер 5.00

НЮАРК, Н. Дж.

Д-р Анна І. Хоркава 20.00
Т. Гелемей 15.00
Богдан Геврик 10.00

НЮ БРАНСВІК, Н. Дж.

Відділ УККА, Б. Тарнавський голова

Збіркова акція в громаді Ню Бранcвік-Бавнд Брук $ 559.00

Ню ПРОВІДЕНС, Н. Дж.

Дмитро Воловодюк 20.00
Володимир Воловодюк 20.00

В. НЮ ЙОРК, Н. Дж.

М. Чепурківський 20.00

В. ОРЕНЖ, Н. Дж.

Мґр Володимир Сенежак 10.00

ПЕРСІПАНІ, Н. Дж.

Ігор Загайчук 10.00

ПАССЕЙК, Н. Ж.

УНС Відділ, ч. 42 Петро Головачук, секретар

Збіркова акція на зборах $ 100.00
Пожертви зложили:

Василь Марущак 20.00
Стефан Салфетник 20.00
С. Бущак 20.00
Анна Вафран 10.00
Пилип Жолондек 6.00
Антін Лелет 5.00
Стефан Задорожний 5.00
Іван Блиха 5.00
Петро Головачук 5.00
Гарасим Романів 2.00
Іван Чуйко 2.00

Спілка Української Молоді Михайло Яремко, голова

Збіркова листа ч. 788 $ 307.00

Імена жертводавців:
Михайло Дячишин 30.00
ООЧСУ Відділ, ч. 7 28.00
Осередок СУМА 20.00
Михайло Брездень 20.00
Михайло Яремко 10.00
Михайло Коцюрко 10.00
Василь Палюх 10.00
Василь Косаревич 10.00
Андрій Маркович 10.00
Мирослав Яворський 10.00
Дмитро Мацко 10.00
Михайло Чабан 5.00
Іван Іванків 5.00
Мирослав Безушко 5.00
Олександер Воронка 5.00
Теодор Шевчук 5.00
Петро Шарий 5.00
Володимир Андрух 5.00
Василь Шиш 5.00
Степан Халупа 5.00
Михайло Дідух 5.00
Юстина Мацко 5.00
Юрій Кулик 5.00
Степан Вацик 5.00
Володимир Познахівський 5.00
Олег Максимів 5.00
Іван Дратвінський 5.00
Франк Вірстюк 5.00
Микола Копко 4.00
Олександер Білинський 3.00
Петро Іванюк 3.00
Тереса Карлицька 2.00
Михайло Драйчук 2.00
Михайло Школяр 2.00
Осип Кібала 2.00
Дмитро Мерена 2.00
Ярослав Костишин 2.00
Василь Балацький 2.00
Дмитро Мазурик 2.00
о. Іван Пайкуш 2.00
Казимир Яцишин 2.00
Володимир Бакалець 2.00
Ярослав Кушлаба 2.00
Григорій Савка 2.00
Андрій Процюк 2.00
Михайло Карлицький 2.00
Микола Савчин 2.00
Богдан Калавур 1.00
Андрій Барна 1.00
Григорій Скірка 1.00
Степан Андрусишин 1.00
Олекса Малащук 1.00
Антін Цапар 1.00
Дмитро Тодич 1.00
Борис Сверед 1.00
Петро Шипак 1.00
Юстина Ратушний 1.00
Михайло Вахула 1.00
Ярослав Біломазур 1.00

ПЕТЕРСОН, Н. Дж.

Ярослав і Ольга Чипак 50.00
Неніля Мечник 30.00
Іван Сасовський 5.00

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж.

УНС Відділ. ч. 372 переслав Йосиф Ярема 25.00
Василь Хміль 2.00

РІНГОВЗ, Н. Дж.

Олекса Кобрин 3.00

РУТЕРФОРД. Н. Дж.

Інж. В. Дячук з дружиною 25.00
Д-р Г. Явний з дружиною 25.00

ТРЕНТОН, Н. Дж.

Василь Катрич 20.00
УНС Відділ, ч. 245 10.00
Павло Сиротюк 10.00
Гнат Білоус 10.00
Ф. Калитчук 10.00

ЮНИОН, Н. Дж.

Роман Кухта 8.00

ВАЙНЛЕНД, Н. Дж.

Відділ Об'єднання Українських Ветеринарійних Лікарів — збірка $ 50.00

Д-р Іван Галій 10.00
Д-р Іван Куйдич 10.00
Д-р Ярослав Гелета 10.00
Д-р Петро Пшик 10.00
Д-р Роман Яців 5.00
Д-р Евген Захаріясевич 5.00

ВЕЙН, Н. Дж.

В. Держко (замість на могилу Захарків) 20.00

ВАЙЛВУД КРЕСТ, Н. Дж.

Д. Кришталович 10.00

ВИПАНІ, Н. Дж.

Відділ УККА, Василь Пасічняк, голова

Збіркова листа ч. 1. Збірщики: Юрій Богославець і Юліян Філь $ 100.00

Богдан Паславський 25.00
Д-р Володимир Базюк 20.00
Василь Пасічняк 20.00
Юрій Богославець 10.00
Стефанія Богославець 10.00
Микола Остапюк 5.00
Стефан Богославець 5.00
Михайло Челяда 5.00

Збіркова листа, ч. 2. Збірщики: Петро Вох і Микола Бура $ 117.00

Антін Віланич 10.00
Михайло Грицковян 10.00
Петро Вох 10.00
Микола Бура 5.00
Теодозій Басараб 10.00
Юрій Бердей 10.00
Данило Петрочко 10.00
Андрей Ружон 10.00
Михайло Вруныка 10.00
Володимир Назарія 10.00
Богдан Богославець 5.00
Петро Зятик 5.00
Ярослав Бердей 5.00
Петро Галатий 5.00
Іван Дашкевич 2.00

Збіркова листа, ч. 3. Збірщики: Василь Осадчук і Дмитро Кіцак $ 114.00

Стефан Візниця 10.00
Григорій Чурпіта 10.00
Ігор Кульчицький 10.00
Ярослав Івашків 10.00
Володимир Кіцак 10.00

(Продовження на ст. 5-ій)

ПЕРША ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ...

(Продовження зі ст. 4-ої)

Юрій Курилко 6.00
Василь Осадчук 5.00
Дмитро Кіцак 5.00
Стефан Косоноцький 5.00
Петро Кіцак 5.00
Григорій Мочула 5.00
Григорій Музика 5.00
Стефан Витвицький 5.00
Микола Федак 6.00
Володимир Пеленський 5.00
Осип Ткачишин 5.00
Тимко Олесів 5.00
Роман Косоноцький 1.00
Михайло Кіцак 1.00

Збіркова листа, ч. 4. Збірщики: Григорій Музика і Микола Семанишин $ 90.00

Василь Дячук 40.00
Володимир Дуб 10.00
Ольга і Дарія Паславські 10.00
Лука Гураль 10.00
Григорій Музика 5.00
Онуфрій Карлик 5.00
Микола Семанишин 5.00
Серафим Бойчук 5.00

ВУДКЛИФ ЛЕЙК, Н. Дж.

О. Сохан 10.00

ІЛЛИНОЙ

ЧІКАГО, Ілл.

Леон Тягнибік 100.00
УНА Відділ, ч. 301 Василь Івацук, голова 64.00
Стефан Борисевич (замість квітів на могилу Сокологорського) 50.00
Родина Слизів (замість квітів на могилу д-ра Теодозія Комаринського) 25.00
Стефан Кравець 25.00
Мирон Луцишин 15.00
П. Новак 10.00
Володимир Берези 10.00
С. Прокопів 10.00
Д-р Е. О. Савчин 10.00
Роман Калимон 10.00
Михайло Танін 5.00
Петро Головатий 5.00
М. Домашевський 5.00
Анна Дзєнцьоловська 5.00
Павло Дзєнцьоловський 5.00
Мгр В. Ничай 5.00
Олекса Дзсюк 5.00
С. і Н. Косовські 5.00

УНС Відділ, ч. 221. Збіркова листа, ч. 21599, збірщик: Тарас Шишкула $ 102.00

УНС Відділ, ч. 221 50.00
Тарас Шишкула 10.00
Д. і П. Німилович 10.00
Петро Куліш 5.00
Богдан Ткачук 5.00
Д-р С. К. (нечитко) 5.00
Іван Михальцевич 5.00
Роман Мартинюк 2.00
Михайло Цісовський 2.00
Василь Кушинський 2.00
Володимир Галізів 2.00
Михайло Теменюк 2.00
Олена Губа 1.00
Микола Базарний 1.00

Осередок СУМА ім. Крути Збіркова листа, ч. 26602 Збірщик: Гр. Чомко $ 47.50

В. Шатинський 5.00
І. Петрущик 5.00
А. С. (нечітке прізвище) 5.00
М. Хероїм 3.00
Д. Шкірпан 3.00
Іван Фецуляк 2.50
Іван Шатинський 2.00
Іван Васлів 2.00
М. Джус 2.00
Антін Вурдяк 2.00
О. Зрада 2.00
П. Бойчук 2.00
В. Дмитрів 2.00
Григорій Чомко 2.00
М. Шатинський 2.00
Никола Чехач 1.00
І. Жеребрий 1.00
Гр. Кстик 1.00
І. Ярка 1.00
В. Хероїм 1.00
Д. Лешко 1.00

УНС Відділ, ч. 176 Збіркову листу переслав Михайло Остап $250.00

І. Дмитро Лешко 25.00
Микола Барків 15.00
Степан Паньків 10.00
Іван Шатинський 10.00
Іван Салацький 10.00
Тарас Шолдра 5.00
Микола Чехар 5.00
Антін Шурко 5.00
Василь Шатинський 5.00
Михайло Деннс 5.00
Микола Шатинський 5.00
Іван Кніттер 5.00
Осип Вурдяк 5.00
Михайло Остап 5.00
Андрій Турко 5.00
Степан Округ 5.00
Осип Корпан 5.00
Антін Вурдяк 5.00
Дамян Шкірпан 5.00
Володимир Савчак 5.00
А. М. Гайдук 5.00
Орест Галан 5.00
Мирослава Галан 5.00
Ярослав Мудрий 5.00
Григорій Дрон 5.00
Іван Воробель 5.00
Мирон Стебельський 5.00
Петро Бойчук 5.00
Василь Кушнір 5.00
Іван Петрущак 5.00
Іван Жеребний 5.00
Іван Васнлів 5.00
Михайло Стебельський 5.00
Юрій Ватаманюк 5.00
Олесь Зрада 5.00
Воолдимир Науменко 5.00
Микита Семків 4.00
Григорій Чомко 3.00
Петро Процик 2.00
Микола Біднцький 2.00
Ярослав Веселий 2.00
Андрій Скибіцький 2.00
Іван Жовнір 2.00
Павло Павленко 2.00
Олесь Куц 2.00
Микола Івахів 1.00
Василь Кравчишин 1.00
Осип Шиманчик 1.00
Осип Нісєвич 1.00

ЕЛМВУД, ІЛЛ.

Д-р Іван Іванців 100.00
Д-р Андрій Мацюрак з дружиною 50.00

ДЖОЛІЄТ, ІЛЛ.

Д-р Роман Сосенко (замість квітів на могилу И. Склепковича) 50.00
Ілько Горняк 5.00

КЕНКЕКІ, ІЛЛ.

Д-р Марія Фішер-Слиш 10.00

МЕЛЬРОВЗ ПАРК, ІЛЛ.

Дмитро Волощук 10.00

МОКЕНА, ІЛЛ.

Д-р П. Т. Демус 10.00

МІШИГЕН

АНН АРБОР, Міш.

Школа Українознавства п-на Люба Чапельська зложила „Дітям у Югославії" 50.00

БЕТЛ КРІК, Міш.

Іван Панчук 25.00
Петро Отава 15.00

БРИДЖПОРТ, Міш.

Іван Панчак 5.00

ДІТРОЙТ, Міш.

Відділ УККА, Василь Папіж, скарбник $ 225.00

На ту суму склалися пожертви:
Окружний Комітет Відділів УНС 100.00
Відділ УНС, ч. 292 100.00
Відділ УНС, ч. 146 25.00
Відділ УНС, ч. 94, Люба Басько, секр. (збірка на місячних зборах) 77.50
М. Сведан 25.00
Григорій Дробний 5.00
Н. Н. 5.00
Український Золотий Хрест Від. 14 (І. Варивода, секр.) 25.00

Українська Євангельсько-Реформована Церква, парох о. В. Боровський $ 39.00

Пожертви зложили:
Марія Березюк 20.00
П. Гончар 5.00
М. Фос 5.00
о. В. Боровський 5.00
Д-р Р. Шлега 2.00
М. Різниченко 2.00

ФЛІНТ, Міш.

Збіркова листа, ч. 1. Збірщик: Дмитро Досій $ 53.00

Пожертви зложили:
Стефан Стефанів 10.00
Дмитро Досій 5.00
Н. Прокоп 5.00
Юрій Макогон 5.00
Григорій Гайдукевич 3.00
Іван Карос 3.00
М. Драганчук 3.00
Теодор Кісілевич 3.00
Іван Пивоварчук 3.00
Антін Гончарик 3.00
Йосиф Савка 3.00
Іван Пономаренко 2.00
Іван Ханацький 2.00
С. Дутковський 2.00
Теодор Мацевко 1.00

Збіркова листа, ч. 21739. Збірщик: Дмитро Досій $ 90.00

Пожертви зложили:
Дмитро Досій 5.00
Михайло Лихолат 5.00
Стефан Стефанів 5.00
Михайло Нагірний 5.00
Григорій Гайдукевич 5.00
Т. Квасницький 5.00
І. Пташник 5.00
П. Ніцьпон 5.00
І. Бартків 5.00
І. Копець 5.00
М. Драганчук 3.00
А. Ганчарик 3.00
Т. Кісіневич 3.00
І. Бугайський 3.00
Ю. Макогон 3.00
М. Салий 3.00
І. Гермак 2.00
І. Пивоварчук 2.00
І. Шумко 2.00
Антін Дух 2.00
В. Миколаєнко 2.00
Т. Конрад 2.00
Д. Грегуляк 1.00
В. Сеник 1.00
С. Жук 1.00
М. Хомик 1.00
Григорій Моззій 1.00
Теодор Мацевко 1.00

ЛЕНСІНГ, Міш.

М. Мальований 25.00

МТ. ПЛЕЗЕНТ, Міш.

Ігор Каменецький 10.00

ПОНТІЯК, Міш.

Д-р Мирослав Ґрушка 25.00

ОГАЙО

АТЕНС, Огайо

Д-р Євген Омельський 10.00

КЕНТОН, Огайо

Замість квітів на могилу Дм. Поліщука зложили: Збірщик, Богдан Маланий $ 42.00

В. Содук 10.00
Н. Хлиста 3.00
І. Коваль 3.00
А. Фіньков'ят 3.00
В. Оприщко 2.00
М. Бурий 2.00
М. Мельник 2.00
В. Харліковський 2.00
П. Гудзовський 2.00
І. Демчишин 2.00
П. Максим 2.00
В. Волощук 2.00
В. Маланій 2.00
І. Фінковят 2.00
І. Демчак 1.00
В. Качмарський 1.00
Н. Смитанюк 1.00

СИНСИНАТІ, Огайо

Д-р З. Л. Мельник 15.00

КЛІВЛЕНД, Огайо

Відділ УНС, ч. 102 Николай Бобечко, секр. 500.00
Окружний Комітет УНС Тарас Шмагала, голова 300.00
Український Золотий Хрест, Від. ч. 8. Марія Попович, секр. 100.00
Український Дім Східнього Клівленду проф. М. С. Пап, през. 100.00
Відділ УНС, ч. 240 М. Кігічак, секр. 50.00
Дмитро Завадський 30.00
Д-р М. Комарянський 20.00
Роман Грабець 10.00
Стефан Кікта 10.00
О. Макогін 5.00

ЕЛІРИЯ, Огайо

Микола Сухарчук 10.00

КЕНТ, Огайо

М. Мельник 15.00

ЛАЙМА, Огайо

Д-р М. Ярем 20.00
Д-р Теодор И. Решетило 15.00

ЛОРЕЙН, Огайо

Відділ УККА Стефан Ганчарик, секр. 60.00
Стефан Зубаль 10.00

ПАРМА, Огайо

Від. УНС, ч. 364. Василь Брездун, голова 100.00
Стефан Шіпка 5.00

РОСФОРД, Огайо

Відділ УНС, ч. 235 Михайло Бобер 25.00
Український Кадет Клюб Михайло Бобер 25.00

САВТІНГТОН, Огайо

Іван Пасічник 20.00

СТРАТЕРС, Огайо

М. Стецевич 5.00

ТОЛІДО, Огайо

Від. УНС, ч. 165 Мирослав Юркевич, голова 25.00

ЯНГСТАВН, Огайо

Відділ УККА, Мирослава Ліщак, секретар $ 125.00

Збірка переведена на річних зборах Відділу УККА. Пожертви зложили:
З каси відділу УККА 33.00
Д-р Ілярій Домбчевський 25.00
Д-р Олександер Сидоряк 10.00
Олександер Рибалт 10.00
Проф. Юрій Кульчицький 5.00
Василь Прокопик 5.00
Микола Штинь 5.00
Адв. Михайло Юрчишин 5.00
Роман Горбачевський 5.00
Михайло Болотенний 5.00
Іван Ліщак 5.00
Дмитро Глива 3.00
Казимир Бульван 2.00
Володимир Мисів 2.00
Дмитро Голубець 2.00
Володимир Верблян 2.00
Катерина Гіль 1.00

КОННЕКТІКАТ

БРИДЖПОРТ, Конн.

Відділ УККА, переслав О. Самчук 80.00

Укр. Православна Церква Збірщик, Василь Міщук $ 3.00

Василь Міщук 2.00
Олександер Маслюк 1.00

Відділ УККА, Збіркова Листа Збірщик, Ярослав Гура $ 26.00

Укр. Робіт. Союз, Відділ ч. 30. 5.00
Степан Жук 5.00
Кость Копчило 2.00
Онуфрій Бойда 2.00
Микола Перепічка 2.00
Ярослав Гура 2.00
Іван Михайлюк 2.00
Осип Бзовий 2.00
Олімпія Сенів 2.00
Михайло Халанич 1.00
Андрій Віґель 1.00

КОЛЧЕСТЕР, Конн.

Відділ УККА, Зеновій Товпаш, скарбник 100.00

ГАРТФОРД, Конн.

Відділ УККА, Референтура Суспільної Опіки ч. 1. Єронім Логуш, реф. 1,000.00

НЮ ГЕЙВЕН, Конн.

Іван Витвицький з дружиною 100.00
Григорій Дубно (замість квітів на могилу Анни Масник) 17.00

ВЕСТ ГЕЙВЕН, Конн.

Українська Православна Церква о. І. Заковоротний Збіркова листа, ч. 21585 Збірщик, Антін Іванець $ 23.00

о. Іван Заковоротний 2.00
Артем Стадник 2.00
Петро Корнієнко 2.00
Петро Слюсаренко 2.00
Володимир Литвин 2.00
Петрончак 2.00
Микола Давієнко 1.00
Микола Возняк 1.00
Михайло Варич 1.00
Іван Данківський 1.00
Петро Пожор 1.00
Петро Боровик 1.00
П. Драв 1.00
А. Слюсарин 1.00
П. Подрагула 1.00
Р. Бережецький 1.00
А. Іванець 1.00

НОРВИЧ, Конн.

Відділ УККА, збірщик Мирон Трехловець $ 15.00

Мирон Трехловець 4.00
Й. Йосипенко 1.00
Александер Горохівський 1.00
Іван Кривоніс 1.00
Іван Лоєнри 1.00
Микола Фемяк 1.00
Григорій Укорма 1.00
Юліян Йосипенко 1.00
Іван Ліщинський
Петро (нечитке прізвище) 1.00
Григорій (нечитке прізвище) 1.00
Софія Техловець 1.00

ВОТЕРБЕРИ, Конн.

О. Троян 50.00

БРАНФОРД, Конн.

Українська Православна Церква, переслав Петро Корнієнко 23.00

КАЛІФОРНІЯ

КУДАГИ, Каліф.

Іван Галюнка 25.00

ГЛЕНДЕЙЛ, Каліф.

В. Валяс 20.00

ГОЛЛІВУД, Каліф.

Т-во Укр. Інженерів Від., в Каліфорнії, переслав інж. В. Микитин 25.00

ЛОНГ БІЧ, Каліф.

Василь Ґерич 5.00

ЛОС АНДЖЕЛЕС, Каліф.

Секція Дружин Інженерів Ірена Сіяк, голова 25.00
Борис Ґрінвальдт 5.00

НОРТРИДЖ, Каліф.
Д-р Олег Снилик 25.00

ОВКЛЕНД, Каліф.

Відділ УККА при помочі місцевого пароха Укр. Кат. Церкви о. А. Микити, Збіркова листа, ч. 0253, збірщик, Тарас Цмайло-Кульчицький $ 313.00

Осип Кладко 20.00
Д-р В. Оренчук 20.00
Я. Блищак 20.00
Т. В. Цмайло-Кульчицький 20.00
Варвара Кацуляк 15.00
Едвард Яременко 10.00
Віталій Видір 10.00
Стефан Морзівський 10.00
Михайло Цар 10.00
Дмитро Міщанчук 10.00
Ольга Чато 10.00
Мирон Кочан 10.00
Т-во св. Володимира 10.00
Василь Сокіл 10.00
Тарас Лукач 10.00
В. Кричевський 10.00
Богдан Стеців 10.00
о. Андрій Микита 10.00
Укр. Католицька Парохія 10.00
Михайло Потрогрош 10.00
Укр. Кат. Місія св. Володимира 10.00
Василь Калуска 10.00
Олександер Дзогі 10.00
Роман Косович 5.00
Микола Кись 5.00
Мирон Жарський 5.00
Генрих Шраєр 5.00
Василь Криворука 5.00
п-во Ф. Шишка 5.00
Н. Н. 5.00
Роман Керницький 200
Петро Лісковецький 100

САН ФРАНСІСКО, Каліф.

Микола Сорока з дружиною 20.00

КРЕСЦЕНТ СИТІ, Каліф.
Ківаніс Клюб 26.53

МЕРИЛАНД

БАЛТИМОР, Мд.

Відділ УККА, В. Чорнодольський, голова (дохід з академії 22 січня) 50.00
Відділ УНС, ч. 320, Іван Малько, голова 25.00
Іван Майка 25.00
В. Ганас 10.00
В. і А. Вірний 5.00
І Майка 5.00

ВЛУМІНГТОН, Мд.

Збіркова листа в громаді Збірщик, А. Турчин $ 80.00

Андрій Турчин 20.00
Софія і Олег Кудрики 20.00
Зеня і Микола Кравчук 15.00
Д-р Юрій Фединський 10.00
Ред. Роман Данилевич 10.00
Д-р Максим Бойко 5.00

КЕПІТОЛ ГАЙТС, Мд.

Микола Гіщинський 5.00

ГЕГЕРСТАВН, Мд.
І. Давидюк 20.00

ГАЯТСВИЛ, Мд.

Пластовий Курінь „Ті, що греблі рвуть" Пл. сен. Ольга Козак 65.00

КЕРТІС ВЕН, Мд.

Відділ УНС, ч. 290. М. Іванюк 25.00

САЛІСБЕР, Мд.

Стефан Тимків 25.00

ВАШИНГТОН

МАВНТ ВЕРНОН, Ваш.

Василь Соліма 10.00

СЕТЛ, Ваш.

Володимир Клос 10.00
Григорій Георгієнко 5.00
Олександер Костреш 5.00
Василь Кріп 1.00

Братам у Югославії

Юні сумівці в Боффало підготовляють одяг до висилки

Осередок СУМА ім. Лесі Українки в Боффало спричинився до успішности допомоги українцям в Югославії. Виконуючи заклик ГУ СУМА, місцевий Осередок зібрав 2 100 фунтів різного одягу і взуття. Крім того, зібрано певну суму грошей, які вислано за призначенням.

Майже повних три тижні у вечірніх годинах пані з ОЖ ОЧСУ приймали, перевіряли і запаковували зібраний одяг. Їм допомагали й інші члени ОУВФ та молодь СУМА. Приготування до висилки були переведені силами старших членів СУМА і Дружинників. Для цього скликались спеціяльні сходини, і в рямцях практичних зайнять сповнено добре діло сумівця.

Реф. преси і інф. при Осередку в Боффало

СПОКЕН, Ваш.

Збіркова листа ч. АН-1. Збірщик, Анатоль Демус 122.00

Пожертви зложили:
Андрій Максименко 15.00
Ляри Максименко 15.00
Анна і Юлія Стухляк 10.00
Петро Касперський 10.00
Каролина Мулярська 10.00
Николай Благучин 10.00
Павло Новак 10.00
Еліяс Тоскас 10.00
Анатоль Демус 10.00
Іван Войтечко 10.00
Розалія Смоляк 5.00
М. Дьокіч 5.00
М. Польовий 2.00

СТЕНВУД, Ваш.

Василь Боднарчук 5.00

КОЛЬОРАДО

ДЕНВЕР, Кольорадо

Збіркова листа Збірщик: Богдан Громик $ 67.00

Пожертви зложили:
Відділ УНС, ч. 226. Мгр. Мирослав Кальба, секр. 50.00
Т. Кульчицький 5.00
Нижник 2.00
Коритко 2.00
Петро Кальба 2.00
Богдан Громик 2.00
Ярослав Григоришин 2.00
Г. Маколонда 1.00
Л. Колтунюк 1.00
Відділ УККА. Дохід зі свят: 22 січня і Шевченківської академії 35.00
А. Моралевич 10.00
Володимир Олейко 5.00
Н. Н. (підпис невиразний 1.00

ДИСТРИКТ КОЛОМБІЯ

ВАШИНГТОН, Д. С.

Громадський Комітет очолений д-ром І. Масником передав зі свята Державности і Соборности України дохід з імпрез, Іван Малиновський, фінансовий реф. 150.00
Об'єднання Українців Вашінгтон, Жіноча Секція, Марія Кулій, скарб. 100.00
Д-р Зенон Ніжанковський 10.00
Відділ УНС, ч. 15 переслав Остап Живюк 10.00
Валентин Сімянцев 5.00

АЛЯСКА

ДЕЛЬТА ДЖАНКШЕН

Марія Марчук 10.00

АРІЗОНА

ТУСОН, Аріз.

Андрій Л. Макух 10.00
Микола Гайдак 5.00

Н. ДАКОТА

ВІЛТОН, Н. Дак.

Відділ УККА Збіркова листа. Збірщик, А. Дрібненький 51.00

Пожертви зложили:
Андрій Дрібненький 10.00
Н. Соголук з дружиною 10.00
о. С. Г. Кручовський 10.00
Д-р Антін Жуковський 10.00
М. Кобильник 5.00
Катерина Брезден 5.00
Павло Патрек 1.00

ФЛОРИДА

МАЯМІ, Флор.

Центральний Комітет Українських Організацій п. Подубинська, секр. 25.00
Відділ УНС, ч. 368 Василь Подубинський, секр. 25.00

ГЕЙНЕСВІЛЛ, Флор.

Проф. д-р Богдан і Оленка Сацюк 10.00

СТ. ПІТЕРСБУРҐ, Флор.

Магдалина Шевчук 50.00

ДЕЛЕВАР

НЮ КЕСТЛ, Дел.
Е. Шеремета 10.00
Василь Шеремета 10.00

АЙДАГО

БАРЛЕЙ, Айдаго

Андрій Гіль 5.00

ІНДІЯНА

ГАМОНД, Інд.

Відділ УНС, ч. 107. Стефан Долошицкі, секр. 50.00

ПЕРУ, Інд.

Антін Тарадайка 25.00

КИНТАКИ

ЛУІСВИЛ, Кентакі

Збірка в громаді. Збірщик: Ілько Цибрівський $ 55.00

Пожертви зложили:
Д-р Леонід Мостович 25.00
Інж. Омелян Катеринюк 10.00
Інж. Богдан Гурко 5.00
Василь Гураль 5.00
Ілько Цибрівський 5.00
Юлія Шурин 5.00

МАССАЧУСЕТС

БОСТОН, Масс.

Сипріян Бульковський 5.00
М. Лозинський 5.00
Р. Стецько 5.00
Михайло Лозинський 5.00
В. Віялоцкий 1.00

ДОВЕР, Мас.

Василь Музика 25.00

ШЕЛЬВЕРНЕФОЛС, Масс.

Іван Міхаляк 10.00

SOITUATE, Mass.

Мирон Блох 25.00

МІННЕСОТА

МІННЕАПОЛІС, Мін.

Д-р Петро Попадюк 50.00
Н. Пригар 20.00
Микола Полець 10.00

СЕНТ ПОЛЛ, Мінн.

Відділ УККА Д-р А. Грановський 50.00

МІЗУРІ

ГАННІБАЛЬ, Міз.

Ірена Руццицка 15.00

ОВЕРЛЕНД, Міз.
Г. Мельникович з дружиною 5.00

СТ. ДЖОЗЕФ, Міз.

Збірка в громаді (Відділ УНС, ч. 355, Відділ Укр. Народної Помочі, ч. 197, Відділ Української Американської Молоді) Семен Гасяк, секр. 85.00

СТ. ЧАРЛЕС, Міз.

Інж. М. Гаврилюк 5.00

НЕБРАСКА

ОМАГА, Неб.

Збірка в громаді. Збірщик: Павло Труш $ 14.00

Пожертви зложили:
Українська Громада 5.00
Володимир Столярський 5.00
Н. Назарук 2.00
Ст. Підвірний 1.00
С. Белюбош 1.00

НОРТ КАРОЛАЙНА

ВАЙНЕСВІЛ, Н. К.

Павло Паньків 10.00

РОВД АЙЛЕНД

ПАВТУКЕТ, Р. І.

Д-р Осип і д-р Ольга Коропей 100.00
Відділ УНС, ч. 93. Іван Данилюк, скарбник 100.00

КРЕНСТОН, Р. І.

П. Машталяр 20.00

ВУНСАКЕТ, Р. Ай.

Гнат Тепер 20.00

ТЕННЕСІ

НАШВІЛ, Тен.

Д-р М. Снігурович 25.00

ТЕКСАС

САН АНТОНІО, Тек.

Тарас Новосівський 10.00

ВІРДЖІНІЯ

АРЛІНГТОН, Ва.

Проф. Володимир Кульчицький (замість квітів на могилу Антона Луцького) 25.00

РИЧМОНД, Ва.

Збірка в громаді. Збірщик: Л. Влонарович 23.25

ВІСКАНСИН

ШЕБОЙГЕН, Віс.

Стефан Фафендик 10.00

РОТШІЛД, Віс.

Андрій Гнип 5.00

КАНАДА

Н. ФОЛС, Онт.

Б. Малєкевич 5.00

МОНТРЕАЛЬ, Квібек

Т. Давидович 10.00

СТ. ДЖОН, Н. Б.

Д-р Роман Турко 50.00

Степан Женецький

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В ЮГОСЛАВІЇ

Радіо-п'єса О. Коломийця для югославських українців

1-го січня 1970 р. з радіовисильні в Новому Саді, Югославія, надано для українців в Югославії, п'єсу українського радянського письменника, Олексія Коломийця, „Фараони". Для кращого її зрозуміння, її виконано в українсько - бачванському діялекті, який з української літературної мови переробив Микола Скубан.

Після радіопередачі, п'єсу „Фараони" відіграв, але вже в цілості (по радіо передавали скорочений текст), театральний гурток в місцевості Руский Керестур. Сценічну виставу п'єси підготовив югославський український поет Дюро Папгаргай.

Передача п'єси через радіо викликала велику радість, бо це вперше в Югославії була надавана на етері українська радіоп'єса. „Фараони" — виведені на сцені в Рускому Керестурі знайшли добрий відгук.

Український танок на Білгородській телевізії

Телевізійна студія в столиці Югославії, Білгороді, надала в своїй новорічній програмі 1970 р., між іншими точками, виступ українського танцювального гуртка при Домі Культури в Рускому Керестурі Українські танцюристи виконали одну точку і телевізійний заповідач назвав „руский (український) танок". Керівником української танцювальної групи був Сильвестер Гача.

Рецензент українського тижневика „Руске слово", М. Ск., написав, що виступ був невдалий, тому, що телевізійний заповідач не назвав його ясно українським, що не був добре виконаний, та що не був добре знятий.

Українське село Петрівці в Загребській телевізії

25-го травня м. р. в телевізії Загребу була надана авдиція про життя-буття українців села Петрівці. Телевізійний репортер провів розмову з головою сільської ради Михайлом Салаком та вчителями Семеном Дудашем і Владом Костельником, які розповіли про український нарід та про переселення українців до Югославії. Директор школи, Дмитро Надь, інформував про стан навчання української мови в Петрівцях, а Сильвестер Ерделій, сільський поет, прочитав частину свого вірша „Була єдна мац", який був прочитаний також у перекладі на сербсько-хорватську мову.

Ця телевізійна передача була перетканa знімками красвидів місцевості Петрівці, а зокрема показом одного українського господарства.

Нагороджено українських діточих аматорів

Дня 25-го травня м. р. відбувся XIII з черги попис-змагання діточих шкільних аматорських гуртків у місцевості Вечею. В цих змаганнях взяв участь аматорський гурток української школи в Рускому Керестурі, який поставив п'єсу „Трос поросят і вовк".

Із 27-ох п'єс, за найкращу під кожним оглядом, комісія одноголосно визнала виставу українських аматорів, яку виведену в українській мові. Всі юні аматори одержали дипломи, а режисер Євген Медеши, крім диплому, ще окремо одержав нагороду за вміле вирежисерування, в сумі 500 нових динарів. Окремо був вирізнений Миже Рац, який за надзвичайно добру гру одержав спеціяльну нагороду.

Крім цих нагород, юні аматори одержали ще окреме вирізнення за найкращу костюмографію.

Нагороджено українського просвітнього діяча

Цього року Просвіта Об'єднання Сербії призначило нагороду під назвою „25 травень", за визначну просвітню діяльність, українцеві Василеві Мудрому, керівникові школи в Букич - Долі. Цю нагороду призначається кожного року за визначні заслуги в поширенні просвіти.

Василеві Мудрому признано нагороду і 6.000 динарів, за його 18-річну працю на просвітньо - научному полі. Бувши спершу учителем, а пізніше керівником школи, він уклав кілька читанок для навчання української мови, робив великі старання, щоб українські діти, які навчаються в сербсько-хорватських школах, вивчали також українську мову, та опрацював програму навчання української мови в Югославії.

Відзначення Василя Мудрого тим більші замітне, що він єдиний з-поміж усіх здобув цю нагороду.

Відділення української гімназії в Рускому Керестурі

На засіданні Верховної Освітньої Ради, що відбулося 16-го травня 1970 р. в Кула-Вербас, на якій були прияві також представники громадських організацій та органів влади, вирішили остаточно всі справи, зв'язані з основанням гімназії з українською мовою навчання.

Українська гімназія має бути частиною гімназії у Вербасі, якої відділення з українською викладовою мовою, має бути відкрите в Рускому Керестурі. Вирішено, що ще в 1970 шкільному році мають бути започатковані дві кляси гімназії, в якій основне навчання має вестися українською мовою.

Найважливішою турботою югославських українців з приводу відкриття перших двох кляс гімназії з українською мовою навчання є те, щоб до неї вписалося достатнє число студентів.

„Наталка Полтавка" в Андріяшівці і Роковцях

17-го травня м. р. театральний гурток ім. Йосифа Костельника у Вуковарі, гостював у місцевостях Андріяшівці і Роковці поставивши оперу „Наталка Полтавка" Івана Котляревського. Тижневик „Руске Слово" повідомив, що невеличкі числом українські громади в тих місцевостях масово взяли участь у виставах та сердечно вітали акторів, співаків і танцюристів з Вуковару. Цей театральний гурток ставив „Наталку Полтавку" також в місцевостях Расве село, Петровцях і Миклашевцях. Раніше він давав виставу „Скаменілі серця" українською мовою в місцевостях Каниже і Шумеч, при Славонському Броді.

Дописувах В. К. похвалив у „Рускому Слові" вуковарський театральний гурток за те, що він поширює українську культуру в таких осередках, у яких тамошні жителі, і з-за малого числа, не можуть самі цього робити.

Досліджувала українські діялекти

В місяці травні м. р. перебувала в Югославії діялектолог Дніпропетровського університету, Тамара То-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Посвячення площі під будову нової церкви в Міннеаполісі, Мінн.

Прийшов радісний день: день посвячення площі. Для цього багато потрудився за шість літ наш теперішній парох, о. шамб. д-р Степан Кнап. До помочі був все Церковний Комітет, а до посвячення ще спеціяльний Ювілейний Комітет, що його очолював п. Іван Вакіряк. Комітет совісно виконав своє завдання. До нас прибув на той день Преосвященний Кир Ярослав з Чикаґо з о. пралатом Леськовим. По традиційному привітанні, приступив Преосвященний до відправи св. Літургії, при співучасті о. пралата Леськова та о. Корчинського зі Ст. Луїс.

Преосвященного привітав наш парох, повідомляючи, що наші сусіди приймають нас до своєї церкви, де будуть відправлятися наші Богослуження так довго, доки не будемо мати своєї церкви. Відтак зложив щирі побажання о. пралат Леськів і висловив слова признання для жертводавців. Кілька щирих слів висловив молодий священик о. Корчинський.

Запрошений до слова Преосвящений заявив, що це була остання св. Літургія, яка правилась за піонерів - основників нашої церкви, за теперішніх парохіян, за Помісність нашої Української Католицької Церкви і за тих, що створили ідею Листопадового чину. Преосвященний підкреслив жертвенність наших людей і заохотив до молитов за покликання до духовного стану.

По Богослужбі відбулось посвячення площі. Хором диригував п. інж. Карп'як Евген.

По полудні в залі школи при церкві св. Константина відбувся Бенкет. Бенкет відкрив п. Вакіряк, а дальшою програмою проводив п. інж. Роман Смулка, частинно з нашим парохом. В день 4-го жовтня 1970 р. припадав — день ювілею, себто 25-ліття священства Преосвященного Ярослава і ці два свята злучено разом. За почесним столом засіло 12 священиків. По черзі їх представив п. інж. Смулка. О. шамб. відчитав листу членів - основників церкви св. Константина. О. Шамбелян вітав наших знаних громадян і людей із американського політичного світу. Привіт зложив посол Фрейзор від демократів, а від республіканського кандидата Мек Ґреґора відчитано письмо. Були й інші представники з рамени законодатних стейтових тіл.

Точно в означений час відчитано молитву за Україну, бо це рівночасно був і Перший Листопад і, молитовне єднання по цілому світі усіх українців.

В дальшій програмі Владика начеркнув значення Листопаду в житті нашої церкви й народу та висловив подяку жертводавцям.

Присутні щиро вітали старенького, мабуть 92-літнього піонера п. Гунчака — одного з наших перших еміґрантів.

Наспів момент роздачі грамот. Люди раділи. Не дивно, бо в нашій громаді знайшлося вже 110 парохіян, що жертвували великий вклад грошей.

Єдина мрія ще нам не сповнилась — мати свого власного Патріярха.

О. парох висловив особливу подяку нашому працьовитому жіноцву, яке за кілька літ придбало з продажі пирогів на нову церкву аж 46 тисяч. Всі пані, що причинилися до такого гарного успіху, — одержали грамоти.

Спільними зусиллями збудуємо церкву! Вона буде свідоцтвом нашої давньої культури і нашого національного імени.

По полудні, по Молебні мало відбутися урочисте перенесення Божих дарів зі старої церкви до нового приміщення. З огляду на погоду плян змінено.

Василь Пакуляк

В Манор Джуніор Коледжі відбудеться прилюдна серія лекцій про комунізм

Дженкінтавн, Па. — Ректорка американської вищої школи, Мати Ольга, ЧСВВ, поінформувала, що з 1-го лютого 1971 р. в авдиторії того коледжу кожного понеділка увечорі о 7:30 впродовж 10 тижнів будуть читатись лекції, присвячені проблемі „комунізму". Крім коротких викладів, учасники лекцій, на які запрошується всіх бажаючих, будуть дивитись відповідні кінофільми, прозірки, брати участь у семінарах тощо. Всі лектори, фахівці з різних ділянок у питанні „комунізму", прибуватимуть до Менор Джуніор Коледжу від Організації „Фундація Кардинала Міндсенті". За прослухання кожної лекції, що триватиме від 7:30 до 9 вечора, оплата лише 25 центів, а за всю серію з 10 вечорів треба внести 2 доляри, з яких 1 дол. в кінці викладів буде повернений. Зацікавлених прохається телефонувати до Ректорки Матері Ольги, від 8-ї ранку до 9-ї вечора: 885-2360. Менор Джуніор Коледж знаходиться за 15 миль від Філядельфії, в Дженкінтавні, при Факс Чейс Роад і Форрест евню.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В ЮҐОСЛАВІЇ

(Закінчення зі ст. 5-ої)

кар, яка досліджувала діялекти - говірки українських поселенців в Юґославії.

В розмові із співробітником редакції „Руске Слово", Іваном Терлюком, вона заявила, що найбільше матеріялу зібрала в околиці Принявора та в селах біля Баня Луки, Присдору, Дервети й Ліповлян. Українці в Боснії, добре зберегли свої звичаї і діялект. Тамошні люди, зокрема старші, добре зберегли свою мову, зокрема побутову лексику. Щодо сучаснішої, загальносуспільної лексики, вживаються або чисто сербськохорватські, або цікаві „українізовані" слова.

В опрацюванні русинського говору багато допомогли Тамарі Токар члени редакції „Руского Слова", Новосадського українського радіомовлення, як рівнож Інститут шкільних підручників.

Вислід літературного конкурсу

З нагоди 25-річчя існування тижневика „Руске Слово", редакція розписала літературний конкурс з трьох ділянок: драми, літературної критики-ессею і короткої діточої сценічної картини. Для оцінки творів назначено три окремі комісії-жюрі. Вислід конкурсу проголошено в тижневику „Руске Слово" з дня 15-го травня, 1970 року.

З театрально - драматичної ділянки не признано жадної нагороди. З тієї причини конкурс на театральну п'єсу продовжено до 1-го грудня 1970 року.

З ділянки літературної критики - ессею: перша нагорода, в сумі 1.500 динарів не була признана. Другу нагороду, в сумі 1.000 динарів, поділено: Володимирові Бесермін'ї, за працю „Поезія описаних пережить та пережитих описів" (Збірка віршів Дюри Папгаргаяа „Ту такой при шерцу") і Миронові Будинському, за ессей. "В чому недостатки і в чому краса новелі "Осушени слизи" „Йонгена Кочища". Третя нагорода, 800 динарів, не признана нікому.

За коротку дитячу театральну п'єску: першу нагороду, 1000 динарів, поділено: Яков Кишюгас-Яков Салак, за п'єску „Незвичайний вилет" і Мирон Канюх, за сценку „Казка про білу голубицю". Другу нагороду, 700 динарів, також поділено: Янко Рац, за сценку „Золоті діти" і Микола Сеґеди, за сценку „Мижо летить на місяць". Також третю нагороду поділено між: Миколою Сеґеди, за сценку „Дві нулі за техніку" і Мироном Канюхом, за п'єску „Якби я був великий".

Комісія вирішила, що крім нагороджених творів, деякі ненагороджені праці можуть бути в цілості, чи після виправлень, друковані.

Загальні збори гуртка Пластприяту в Ню Йорку

Дня 14-го листопада 1970 року в пластовому Домі, в Ню Йорку відбулися загальні збори Гуртка Пластприяту.

Уступаюча управа, очолювана Я. Черником, у своєму звіті поінформувала присутніх про пророблену працю для пластової молоді. У минулій каденції велику увагу звернено на включення і заактивізовання всіх батьків. Управа уряджувала ряд імпрез: костюмівку новацтва, спільне снідання для пластунів після св. Причастя, прийняття для учасників вистави „Пластовий Дух" із Філядельфії, Пластове Свячене і інші. Метою цих імпрез було познайомити пластову молодь з нашими традиціями, як також дати їй змогу перебувати якнайбільше у своєму оточенні. Управа збирала фонди для закінчення ремонту Пластового Дому і в цій ділянці тісно співпрацювала з Пластовою Фундацією. Гурток активно включався в організацію літніх пластових таборів. Впродовж звітного періоду вислано ряд дописів до нашої преси для популяризації праці Пластприяту.

Гостями на зборах були: станичний п. П. Дорожинський, інж. Б. Соболта, діловод Пластприяту при Крайовій Пластовій Старшині і інж. Р. Баранський, голова Пластової Фундації. П. Дорожинський поінформував, що хоч справа виховників є задовільна, то допомога батьків у вихованні молоді є конечна. Висловив побажання, щоб збудити більше зацікавлення у батьків пластової молоді діяльністю Пласту. Дальше ствердив, що Пластприят є необхідною одиницею у системі Пласту.

Інж. Б. Соболта повідомив, що Пластприят є тепер цілковито осібною, незалежною організацією і має свою окрему структуру і провід. Інж. Р. Баранський інформував про фінансовий стан пластового Дому. Він запропонував вибрати окрему комісію для ведення Пластового Дому.

Після уділення абсолюторії вибрано Управу Гуртка в складі: Стефа Косович — голова; М. Савицький — заступник; Б. Кандюк — секретар; В. Сливоцька — скарбника; І. Дмитрик — заступник скарбника; Я. Трембіцька — імпрезова реф.; О. Роговська, М. Соробей, Т. Семчишин, Р. Ковалів — члени імпрезової референтури; Е. Камінський і М.Шепарович — організаційні референти; А. Домбровський — таборовий реф.; Є. Івашків — пресова реф.; Н. Дума, Т. Червінська, С. Ривак, І. Яремчук, А. Воробець, П. Дармограй, І. Сєрант, В. Керод — члени управи.

Контрольна Комісія: Я. Черник — голова; Т. Шевчук і А. Леськів — члени.

Зборами проводив д-р І. Сєрант — голова президії, а секретарював п. А. Леськів.

Є. І.

Святий Вечір у Менор Джуніор Коледжі

Щороку Різдвяні Свята в Менор Джуніор Коледжі дають студентам нагоду відчути близькість зимових вакацій, а для Українського Студентського Клюбу це означає великий вклад праці в улаштуванні святочного прийняття для сестер, професорів і студенток та їх родичів. Традиційний Святий Вечір знову загостив до Менор Джуніор Коледжу 17 грудня 1970 року при рекордовій скількости родичів та запрошених гостей, около 500 осіб, хоча шкода, що більшість із них це американці, бож лише 20 українок ходять до Менор Коледжу.

Вечір відкрила привітальним словом і молитвою Президентка коледжу Мати М. Ольга. Від Українського Клюбу вітали родичів і гостей, в українській і англійській мовах, дві студентки: Христя Малецька і Роксоляна Кушнір, які дуже гарно зарепрезентувались усім присутнім в українських строях.

У мистецькій частині вечора заповіджено виступ дівочого хорового ансамблю (Ґлі Клаб) під вмілою диригентурою маестра Михайла Длябоги, який викладає музику в коледжі.

Дивлячись на програму не можна було не зауважити, що першими точками були дві українські колядки: „Бог Предвічний" і „Бог ся Раждає".

Знаючи, що 90 відсотків членів хору це студентки-американки, ми були майже певні, що українські колядки будуть відспівані в англійській мові. Але дуже були ми приємно заскочені, коли почули колядки, виконувані українською мовою тим п'ятдесятичленним дівочим хором. Випрацьована дикція вимова українських слів і запал, з яким ті молоді американки виконували „Бог Предвічний", створили для нас свій рідний настрій. У цьому повна заслуга маестра М. Длябоги. Бо справді, якщо хтось лише почув би їх спів, то не знав би, що в більшості ці студентки — це американки.

В слідуючих точках хор виконав „Ґльоря Патрі" Палестріни, за якою слідували дві композиції пов'язані темою з Різдвом, між ними одна дуже оригінальна в еспанській мові. Це напевно був комплімент від хорового ансамблю і дириґента Длябоги для великої скількості студенток, які щороку приїжджають на студії до Менор Коледжу з країн Південної Америки.

На закінчення хор заблистів виконанням фінального „Алилуя" із Генделя „Месcая". Тут дівчата а особливо ж перші сопрани, вив'язались бездоганно у своїх партіях. Бурхливі оплески свідчили про добре виконання кожної точки програми хором, який щойно три місяці працює під керівництвом нового молодого дириґента.

При кінці вечора студентки від українського Клюбу вручили китицю квітів Сестрі Юлії за її нагляд і поміч у підготові цього вечора.

Велика кількість присутніх родичів і гостей на цьому вечорі дали виразну запоруку на дальше продовження традицій Різдвяних зустрічей у Менор Джуніор Коледжі.

М. Д. К.

Хор Вишкільного Табору СУМА на гостинному виступі на „Союзівці", дириґує Мих. Длябога

З діяльности української громади в Рочестері

20-го грудня 1970 р. в приміщеннях церкви св. Богоявлення в Рочестері, Н. Й. відбулися загальні збори Товариства „Черемош", на яких обрано нову управу, в склад її увійшли (на терені міста) відомі громадяни.

Т-во „Черемош" це загально - українська одиниця, зорганізована з метою навчання нашої молоді і ширення нею, культурних надбань українського народу — в середовищах української еміґрації й серед чужинців. Мудра ініціятива створення українського культурного гуртка молоді, незалежного від приналежности організаційної чи парохіяльної, впродовж свого існування вповні себе оправдала. Спершу створена танцювальна група названого товариства, впродовж свого існування й діяльности дала понад сто публічних виступів, з чого більша частина припадає на виступи в чужинецьких середовищах. До згаданих виступів зачисляються самостійні концерти, виступи з іншими мистецькими групами, виступи на академіях, пікніках, тощо. Великий вклад тяжкої праці в науку танків завдячує молодь і спільнота Рочестеру Ярославові Кужілеві — ініціяторові й інструкторові — котрий виховав уже знану (не лишень на терені Рочестеру) плеяду добрих молодих танцюристів, з котрих деякі відбувають зараз військову службу, деякі виїхали на науку на вищі студії до інших міст чи стейтів, а деякі відійшли з огляду на подружжя, але все ж таки актуальний стан танцювальної групи виносить понад 50 осіб. Наша, об'єднана в Т-ві „Черемош", молодь популяризує українське ім'я показом краси і високої кляси мистецтва українських національних танків серед широких кругів чужинців, та серед нас.

Окрім танцювальної групи, при Т-ві „Черемош" діє від семи місяців мандолінова оркестра молоді, зорганізована з ініціятиви Яр. Кужіля, котра начислює зараз 21 мандоліністів, молодших дітей (хлопців і дівчат) з доповненням 5 - 6 ґітар старшої молоді. Мистецьким інструктором цієї групи є Василь Корнило. Ця група дала вже виступ на концерті присвяченому „За патріярхальний устрій УКЦеркви. Згідно з опінією глядачів — був це великий підйом не лишень для публіки і батьків, але передусім для самих дітей - виконавців, а для мистецького інструктора — заслуженою нагородою! За зорганізування й поміч у веденні мандолінової оркестри належить признання п. Кулиничеві, котрий не жалів часу ні труду для добра справи! Організатори й інструктори Т-ва не заспокоєні ще досягненими успіхами, вони починають уже робити заходи для зорганізування при Т-ві „Черемош" мішаного молодечого хору. Але цей успіх, як і два попередні, залежатиме не лишень від доброї волі самих ініціяторів, але передусім від свідомости батьків! Їхня свідома постава і розуміння, що Т-во „Черемош" є установою не зв'язаною з жадною молодечою організацією, чи приналежністю парохіяльною, що воно покликане до вивчення молоді української культури, а тим самим до защеплення любови до свого рідного, буде запорукою успішного введення в діло сьогоднішніх амбітних замірів! Гуртування нашої молоді при культурних товариствах збереже її від асиміляції, та від деморалізуючих впливів здеґенерованих одиниць.

Бажаючи якнайкращих успіхів для Т-ва „Черемош" у Рочестері, належало б навести тут заклик одного, із присутніх на зборах, студента, котрий сказав: „Нам потрібна поміч батьків, нам треба молоді, а не грошей"!

І. Л.

Хори „Бурлаки" загостять до Торонта

Торонто (В.Д.) — В неділю, 14-го лютого 1971 р., в Українському Домі при вул. Крісті ч. 83, виступлять з концертом чоловічий і жіночий хори „Бурлаки" з Боффало, під дириґентурою Юрія Лаврівського.

Мужеський хор „Бурлаки" постав за ініціятивою Тараса Чмоли весною 1959-го р. Він зорганізував чоловічий, хоровий гурток, який мав виступити на академії відзначення 15-ліття бою під Бродами. На дириґента запрошено було д-ра Романа Ставничого, але, на жаль хвороба не дозволила йому допровадити цей гурток до виступу на сцені, тоді керівництво перебрав Юрій Лаврівський й у вересні цей гурток вперше виступив на академії.

Після цього, члени гуртка рішили далі продовжувати започатковану працю і створили чоловічий хор „Бурлаки", який організаційно прилучився при Станиці Братства кол. вояків І-ої УД УНА. У перших роках існування хор всеціло плекав українську вояцьку пісню, а згодом, коли число хористів значно збільшилось, доповнив свій репертуар творами іншої тематики нашого хорового мистецтва. В скорому часі хор став відомим не тільки серед української боффальської громади, але й в інших осередках українського поселення Канади і ЗСА. Від часу існування хор „Бурлаки" виступав не тільки в Боффало, але й в таких містах як: Торонто, Гамилтон, Ст. Китренс, Чикаґо, Філядельфія, Клівленд, Дітройт, Рочестер, Сиракюзи, Ютика та інші. Дуже вдалим виступом хору „Бурлаки" був виступ перед 25-тисячною публікою в Боффало з нагоди президентської кампанії Ричарда Ніксона в 1961-му р.

В 1965-му р. зорганізовано дитячий хор „Молоді Бурлаки", керівництво над яким перебрав Михайло Проценко. До юного хору, якому акомпаньювала Розалія Проценко, дружина дириґента, зголосилось приблизно сто дітей. Цей юний хор проіснував 5 років, але згодом, коли старші віком хористи перейшли до дорослого хору, а молодого набору не було, він перестав існувати.

В 1965-му р. зорганізовано Станиці Братства жіночий хор. Сьогодні чоловічий і жіночий хори нараховують по 45 осіб кожний і, завдяки дириґента обидвох хорів Юрія Лаврівського, Управи хору та всіх хористів, стали вони повновартісними мистецькими одиницями української спільноти в діяспорі. Обидва хори диспонують окремими репертуарами, але часто виступають вони спільно. Акомпаньяторкою хорів є Аля Мосійчук.

Торонтська громада матиме нагоду почути концерт обидвох хорів в неділю, 14-го лютого ц. р., в залі Українського Дому при вул. Крісті. Віримо, що наша спільнота прибуде чисельно і належно оцінить працю хору „Бурлаків", які пропаґують серед своїх і чужих, красу і багатство української пісні. Програму концерту доповнить виступ артистки Ірини Лаврівської. Початок година 5-та увечері.

М. Лабунька

БОРИС МАКАРЕНКО

Досить незамітно для ширших кругів української діяспори поховано 21-го грудня 1970 р. на українському православному кладовищі в Бавнд Бруку, цінну і талановиту людину — Бориса Макаренка.

В останню дорогу проводили його найближча рідня і невеликий круг друзів та приятелів.

Буває, що особлива людина приходить на світ і живе в часі і місці, ніяк не підхожім для неї. Така доля випала Покійному й причинилась до його передчасної смерти.

Нащадок визначного роду чорноморських козаків Макаренків, що перед революцією проживали на Кубані і в часі Визвольних Змагань визначились як провідні діячі, Борис Макаренко народився у 1921-му р. вже на еміґрації у Празі. Там провів свої дитячі й молодечі роки та закінчив народну і середню школи, а також здобув високу правничу освіту на Карлівському університеті перед самим закінченням 2-гої світової війни. В кінці сорокових років поповнив ще свою освіту дипломом школи політичних і суспільних наук Лювенського університету в Бельгії, що її закінчив блискуче, в рекордово короткому часі. Та не в здобутих дипломах і формальному знанню шкільних предметів крилась велика й особлива індивідуальність могікана українського козацтва, а в характері, вдачі і талантах Покійного.

Борис Макаренко визначався особливою спосібністю вивчати чужі мови. Три важливі західно-европейські мови: німецьку, французьку й англійську знав досконало і часто використовував це знання, щоб прийти з поміччю своїм землякам, нераз у критичних ситуаціях — чи то у зловісному 1941-му році, коли опинився на короткий час на центральних українських землях, чи скоро після закінчення війни, коли працював в судівництві американського військового правління в Німеччині. Як репрезентант українського організованого студентства брав участь в міжнародних зустрічах і конґресах у Бельгії, Німеччині, Швеції й у Великій Британії, на яких гідно відстоював права студентів еміґрантів. В часі такого Міжнародного студентського конґресу в Вірмінґгемі в в 1953-му р. газета „Скотсмен" відмічувала, що їхню редакцію відвідав представник українського студентства, „що говорить досконало по-англійськи". Мабуть небагато українців - еміґрантів удостоїлись будь-коли такого компліменту.

Борис Макаренко був людиною принциповою та особливих особистих і громадських чеснот. Цього рода прикмети не знаходять тепер ані признання, ані зрозуміння.

Хоч з молодих літ Покійний був активним у суспільно-громадському й політичному житті, за останніх 10 років участи в ньому не брав. Почуття власної гідности не дозволяли йому воювати за заслужене собі місце.

Ще заки приїхав до ЗСА, мав тут круг приятелів, своїх і чужих, що старались допомогти йому влаштуватись. Відмовився від помочі категорично. Пішов працювати до фабрики, й тут, настав початок його смерти. Було йому цілковито байдуже. Прийняв цей засуд долі з повною свідомістю для себе та із болем тих, що його ближче знали.

Борис Макаренко був понад усе джентлменом. Витончені манери й аристократична поведінка в гармонійній єдності з повагою мужеськости, та блискучість вислову — без уваги в якій би це було мові — здобували йому всюди симпатії. Покійний, як належить правдивому джентлменові, ставився завжди з пошаною до тих, що на неї заслуговували. Був приклонником „чесної гри" і стосував її так по відношенні до приятелів, як і противників.

Склалось так, що в часі нашого спільного побуту в Люveні, ми заступали протилежні собі погляди й часто пристрасно обороняли їх на форумі студентських зборів і сходин. Присутнім, на цього рода „словесних двобоях", могло видаватись, що ми оба, чи не найбільші особисті вороги. Але мало кому було відомим те, що по таких бурхливих зборах, ми вдвійку в затишній бельгійській кавярні дружньо обсуджували наші виступи та добрі й лихі їхні сторони. Борис, завжди практикував засаду, що політичні погляди не повинні впливати на товариські відносини. Немає сумніву, що й в тому відношенні був він інший від усіх і таким остався до кінця свого життя. Якраз розходження у наших переконаннях зблизили нас у наших товариських відносинах. Важко знайти інший приклад того рода дружби в наших еміґраційних відносинах.

Борис Макаренко від замолоду мріяв служити своєму народові в ролі політичного діяча і дипломата. До цього завдання, від зарання свого життя, він свідомо й систематично готувався і його вимогами керувався при виборі своїх студій — перше право, а потім політичні науки в одній з найкращих шкіл. Для свого вимріяного знання мав також особливі природні дані, як рідко хто. На жаль еміґрантові, та ще й бездержавному, вступ на паркет дипломатичних салонів недоступний. Правда, можна було пролізти „задніми дверми", але національна й особиста гідність не дозволяла Покійному цього робити.

Не знайшовсь ніхто, на жаль, і серед української організованої спільноти, що схотів би поставити його професійне знання й особисті таланти на службу української громади. (Хоч з усіх боків чуємо нарікання, що немає кваліфікованих одиниць на праці). В безнадійній, задушливій атмосфері еміґраційних буднів і примітивізму політичної думки та дій, Покійний, не знайшовши можливости виявити свої таланти й свій ідеал служіння своєму народові, відходив від світу. Бажав радше вмерти таким як був, чим жити іншим. З тих то причин і не вважав потрібним рятувати своє здоров'я, коли виявилось, що воно загрожене. Бачив, що довелось йому жити не в свій час і тому не жалував, що відходить у кращий світ.

Цих кілька слів, присвячених пам'яті Покійного в сороковий день його смерти, пишемо з ціллю пригадати друзям, приятелям та ширшій українській громаді, що ми всі передчасно втратили з-поміж наших рядів особливо цінну й талановиту людину.

* * *

Замість квітів на могилу сл. п. Бориса Макаренка складають на будову православної церкви в Глен Спей „Верховина":

Борис і Лідія Макаренки — 20 д., Мирослав і Марія Лабуньки — 10 д., Петро і Ольга Гурські — 10 дол.

Провалилась дворічна „Республіканська мандрівка школярів „У країну знань"

Київ. — Ще в 1968 році „Міністерство освіти УССР проголосило" республіканську експедицію школярів „У країну знань", про що повідомляли в грудні 1968 р. „Радянська Україна" та ін. київські газети. Тепер, у 1971 році в „Молоді України" з 19 січня з'явився заклик ЦК комсомолу УССР і міністерства освіти під наг. „Вирушай у Країну знань!", бо виявилось, що вся запланована для підвищення знань учнів мандрівка не відбулася й обмежилась лише відвідинами кількома групами учнів місць, пов'язаних з діями комуністичної партії. В теперішньому заклику стверджено, що за понад 2 роки від часу початку „мандрівки", „деякі обласні міські й районові комітети комсомолу, відділи народної освіти пустили на самоплив створення експедиційних загонів, не подали їм практичної допомоги, не врахували вікового принципу і рівня підготови учнів... В роботі деяких із них є багато формалізму, спрощеного підходу". Раніше оголошена мандрівка була присвячена „наближенню 100-ліття з дня народження В. Леніна", тепер її перепресвятили 50-літтю створення Совєтського Союзу, що припадає аж на 1974 рік. За новим розпорядженням, до гуртків будуть залучати лише учнів 6-10 кляс. Гуртки мають не тільки відвідувати музеї й пам'ятники „героям соціялістичної революції", а й цікавитись новинами з науки й техніки, „досліджувати таємниці природи", „юні аматори літератури і мистецтва мають працювати в літературно - художніх гуртках, розповсюджувати серед учнів твори В. Леніна, художню й загальнополітичну літературу", а навіть „досліджувати скарби землі" — вишукувати мінерали, руду тощо і зголошувати про такі знахідки в місцевих комсомольських організаціях. В постанові зобов'язано комсомольців і дирекції шкіл створювати при школах гуртки для „Республіканської мандрівки школярів" У країну знань", але нічого не згадується про приділення фондів на такі гуртки і їх діяльність.

НЕПЕРЕВЕРШЕНИЙ М. ЛЕОНТОВИЧ

(Закінчення зі стор. -2ої)

таємниці досконалого виконання її.

23-го січня 1971 року сповнилось 50 років від того дня, коли перестало битися серце Великого Леонтовича. Хай же наша суспільність у вільному світі не дасть зарости тропі до композитора світової слави! У відплату за вбивство Леонтовича організуймо концерти - маніфестації!

Передчуваючи близьку загибель, в останньому своєму творі „Смерть" Леонтович ніби звертається до нас: „Діти мої, квіти мої, не пустіте смерти та не дайте мені вмерти". Відповімо ж на це: „Не дамо!"

З ХРОНІКИ УКРАЇНЦІВ У ВІДНІ

Відень (Б.Я.) — Дня 26-го жовтня 1970 р. на мистецькому вечорі, під час великої виставки книжок у віденському мистецькому домі (Кюнстнергауз) з успіхом виступив український басовий квартет „Тарас Бульба" (відомий в Америці, як студентський басовий квартет із Відня) з українськими піснями „Ой на горі", „Сусідка" та „Верховино".

6-го грудня 1970 р. хор при укр. катол. церкві св. Вм. Варвари у Відні, під керівництвом проф. А. Гнатишина виступав у першій програмі австрійської телевізії. Це якраз, за латинським стилем свято св. Миколая, тому хор відспівав пісню „Ой хто, хто Миколая любить" (сольо: Ігор Тарко).

17-го січня 1971 р. перша програма австрійської державної радіовисильні ОРФ передає о 10-ій год. рано середньо европейського часу, співану Службу Божу із української католицької церкви св. Вм. Варвари у Відні. Співає церковний хор під керівництвом проф. Гнатишина.

„Ялинка" у віденській Рідній Школі

В суботу, перед Різдвом у старовинному домі, в центрі Відня, в якому знаходиться українська парохіяльна домівка, зібралися учні Рідної Школи, їхні батьки і інші гості. Для малої української громади число учнів велике — їх є 15. Відродження парохіяльної шкілки почалося з 1969-му р., коли з новим віденським парохом о. д-ром Дзеровичем молоді сили перебрали керівництво тієї шкілки.

Кожного року Рідна Школа у Відні закінчує рік т. зв. „Ялинкою". Цього року директор шкілки привітав усіх дітей і гостей. Подякував учням, родичам та учителям: проф. Гнатишинові (вчителеві співу), п-ові Остапчукові (танки), о. д-рові Дзеровичеві (релігія й обряд) та передусім п-і Василик - Відгольм, яка провадить перший курс для найменших, не зважаючи на те, що сама дуже зайнята студіями фармації, вона кожної суботи посвячує свої години часу, щоб навчити малих, азбуку та писання і читання української мови. При кінці своєї промови, директор школи висловив свою журбу відносно шкільних підручників, передусім для другого курсу. „Книжки вже такі старі, що не можна їх уживати, а як є нові, то тільки один примірник для учителя. Я звертався — казав директор — вже до Шкільної Ради у Ню Йорку, але не дістав ніякої відповіди, хоча минуло вже чверть року. „Але дальше будемо старатися дістати ці конечно - потрібні підручники". Потім парох української католицької церкви св. Вм. Варвари у Відні о. д-р Дзерович привітав присутніх, та закликав учнів — дальше пильно приходити до шкілки. „Ми тут у Відні живемо у конґломераті багатьох культур. Тут знаходяться чеські, словацькі, польські, мадярські, українські та й німецькомовні австрійці. Кожна група старається затримати свою культуру. Це й наше завдання — передати цю українську культуру нашим дітям. Вони, та ми - всі можемо рівночасно бути добрими українцями й добрими австрійцями".

Коротка мистецька програма почалася двома різдвяними оповіданнями. Їх прочитали учні другого курсу, Леопольд Штравс (німецький переклад із українського) та Ірина Мудрецька (по-українськи). Романа Мельничук зеграла на фортепіяні „Різдвяну фантазію" на тему „Во Вифлеємі". Найменші, учні першого курсу задеклямували короткий вірш. Колядами, які відспівали діти під проводом професора Гнатишина, закінчилася коротка мистецька програма.

Підвечірок та подарунки зі солодощами приготовили пані Українського Жіночого Союзу в Австрії. Гутіркою поміж учителями, родичами та учнями, закінчилася цьогорічна „Ялинка".

9-го січня почнеться знову день науки.

Борис Ямінський

Відбудуться загальні збори Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Ню Йорку

Ню Йорк. — У неділю 7-го лютого о год. 3-й по полудні, в залі Українського народного Дому при 2-й евню відбудуться звичайні Загальні Збори представників Об'єднаних Американсько-Українських Організацій великого Ню Йорку — Метрополітального Відділу УККА, що ним керує адв. Роман Гуглевич. Під час зборів працюватимуть Комісії, буде зроблено звіт з праці керівних органів та відбудеться вибір нових керівних органів. Організації - члени мають прислати на збори своїх делегатів: 1-го, коли організація має менше 100 членів, двох — до 500 членів, трьох — понад 500 членів; у такій же пропорції Організації — члени мають вирівняти свої річні вкладки: 5 дол., коли членство не перевищує 100 осіб, 10 дол. — коли членів є менше 500 осіб, 15 дол. — коли є більше 500 осіб. Загальні Збори відбудуться через 1 годину пізніше, якщо б не прибула вчасно половина уповноважених делегатів.

З життя українців в Лос Анджелесі

В неділю 20-го грудня 1970 р. в українській православній церкві св. Володимира при 4025 Мелроз вулиці, в Лос Анджелесі, Каліфорнія, в присутностії численних парохіян і громадян, з близьких і дальших околиць, відсвятковано традиційне свято св. Миколая.

Гарна й велика церква була переповнена вірними. Богослуження відправив наш довголітній душпастир о. Петро Маєвський. Хор під управою Івана Паркера відспівав Службу Божу за музичною композицією М. Леонтовича, з добрими виступами солістів. Під час Служби Божої увійшла в церкву громадка дітей недільної школи під проводом учительки Марії Ковалик. Проповідь про життя о. Миколая виголосив о. Маєвський.

По Службі Божій всі присутні перейшли до гарно прибраної авдиторії, де на столах були добірні українські, святочні страви й подарунки для української дітвори. Проводив програмою свята довголітній член парохії, Нестор Мартинів. Всеч о. Петро Маєвський провів молитву та поблагословив страви.

Між гостями були присутні також з других українських громад, відомий Майк Мазуркі, він є член нашої української церковної громади і довголітній голівудський актор; о. Лев Передовський з своєю дружиною і матір'ю; бувший вікарій нашої церкви; учителька М Колісник, бувша довголітня секретарка і вчителька дітей в нашій громаді, в недільній школі; д-р Т. Балях; д-р Т Дзімсон; д-р Е Войтко й другі визначні громадяни.

З нагоди цієї імпрези слід відмітити, що різнонаціональні, культурно - релігійні і святкування й вистави є доволі популярні й часті в нашому Лос Анджелесі. Родинно-церковне виховання, що його дають церковні школи — виявляється необхідною співпрацею для добра нашої громади.

Гр. Осипів

Концерт творів композитора-піяніста Володимира Грудина

Проф. Вол. Грудин

Цей концерт, що заходом Українського Музичного Інституту Америки відбудеться 31-го січня ц.р. в авдиторії Ірвінґтон Гайскул при Клінтон евню в Ірвінґтоні, Н. Дж., буде цікавою і визначною подією в нашому культурному і музичному житті.

Твори композитора Володимира Грудина видаються американським видавництвом в Ню Йорку. Вони виконуються не лише в двох Америках і в Канаді, а й в Европі: у Відні Мюнхені, Лондоні і Парижі. В Парижі в Національній Вищій Консерваторії ці твори прийняті до вжитку в клясах фортепіяну. Проф. Грудин має з Европи багато листів про це.

Композитор народився в Києві. Музичну освіту дістав в Києві та Одесі в клясах композиції, фортепіяну та диригентури. Вчився на фортепіяні у проф. Сергія Тарновського, разом з піяністом Володимиром Горовіцом. Мати композитора була піяністкою і вчилася в Миколи Лисенка. Володимир Грудин був професором в консерваторіях Києва, Одеси й Львова. Тепер він викладає гру на фортепіяні в УМІ в Трентоні, Н.Дж.

В концерті цьому беруть участь: композитор і Дарія Гординська-Каранович — піяністи, співачка Марія Ясінська-Мурована і скрипаль Рафаїль Венке. В програмі фортепіянові твори, романси і дві сонати для скрипки і фортепіяну.

Проф. Яр. Лабка
директор Відд. УМІ
в Трентоні, Н.Дж.

Замість квітки на свіжу могилку 4 і пів місячного
ПАВЛУСЯ
синочка
Марійки і Мирона Мартюка складають на акцію „Діти Дітям":

Христина і Юрко Бук	$20.00
Оксана і Богдан Бартко	10.00
Стефанія і Стефан Бартко	10.00
Юлія і Володимир Копчинський	10.00

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в понеділок, 25-го січня 1971 р. в Ню Йорку, Н. Й., після короткої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоїлася в Бозі, на 69-му році життя, наша Найдорожча СЕСТРА, ТЕТА і ШВАГРОВА

бл. п.

НАДІЯ АНТОНОВИЧ

з дому КРАСІЦКА

вдова по св. п. інж. агрономові АНТОНОВІ.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДИ відбудуться у вівторок, 26-го і середу, 27-го січня 1971 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в четвер, 28-го січня 1971 р. о год. 9:30 ранку з названого похоронного заведення до української католицької церкви св. Юра, а опісля на український православний цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
сестри: ОЛЬГА ІЛЕВИЧ з мужем о. МИКОЛОЮ
СОФІЯ НЕДІЛЬСЬКА
сестрінки з родинами:
ВОЛОДИМИР НЕДІЛЬСЬКИЙ
ЯРОСЛАВ НЕДІЛЬСЬКИЙ
ЕВГЕНІЯ ЧАПЕЛЬСЬКА
ТЕОДОЗІЯ ДЕПУТАТ
АННА ДЕРЛИЦЯ
СТЕФАНІЯ ГАВРИЛЮК
МАРІЯ КНЯГИНИЦЬКА
ЯРОСЛАВА БОЖЕМСЬКА
швагрова — МАРІЯ БАНДЕРА з родиною
близька і дальша Родина в ЗСА і в Україні

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього дня 19-го грудня 1970 р. в Ню Йорку відійшов несподівано від нас у Життя Вічне, наш Найдорожчий та Незабутній БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п. МИХАЙЛО КРАМАРЧУК

Прибиті важким горем у днях невимовного нашого болю і смутку після невідкалуваної втрати, складаємо найсердечнішу подяку — Його Еміненції Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові Сліпому (спорідненого кровними зв'язками з Покійним з роду Грабовських) за відправлені у Римі Заупокійні Служби Божі за спокій душ бл. п. Михайла Крамарчука та д-ра Богдана Панчука, Високопреподобним — отцеві Х. Войтині, ЧСВВ, отцеві Лаврентію Лавринюкові, ЧСВВ — за відслуження похоронних обрядів, Парастас і Служби Божої, а зокрема за зворушливу проповідь о. Войтині по Парастасі в о. Л. Лавринюкові по Службі Божій у Церкві та на поминках.

Найщиріша подяка д-рові Кл. Рогозинському, найближчим друзям Василеві Драпакові і Зенонові Глухові, приятельці нашої родини Марії Малицькій та нашим сусідам по мешканню п. п. інж. П. Байбакові, письменниці Докії Гуменній та пані Рибак, що поспішили з словами втіхи та моральної підтримки у час нашого безмежного горя. Приятелям і Знайомим за численну участь у похоронних обрядах, зокрема Тим, що вшанували пам'ять Покійного багатьма пожертвами на Служби Божі і на фонд „Церква у Потребі", як також за вислови співчуття, передані особисто та листовно і за численну участь у Парастасі та під час похоронних обрядів.

Вийшла щира подяка похоронному заведенню П. Яреми за зразкове переведення похорону.

Всіх цих людей доброї волі хай Всевишній винагородить своєю ласкою.

А Ти, наш Єдиний, Дорогий і Незабутній Батьку, Дідусю і Брате, що був завжди прекрасним зразком Людини, — спи щасливим, спокійним сном, а пам'ять про Тебе буде завжди жива між нами.

•

Рівночасно повідомляємо нашу Родину і Знайомих, що в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого Найдорожчого

бл. п. МИХАЙЛА КРАМАРЧУКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у НЕДІЛЮ, 31-го СІЧНЯ 1971 року о год. 11-ій перед полуднем у каплиці Церкви СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ.

Про численну участь в Богослуженнях та молитвах звертаються з просьбою діти Покійного бл. п. М. Крамарчука.

У глибокому смутку, горем прибиті:
син — ЗЕНОН КРАМАРЧУК з дружиною НЕОНІЛЕЮ та синами
донька — АННА ДЕМЧУК з мужем та дітьми
донька — ОРИСЯ ПАНЧУК

РІШЕННЯ ЖЮРІ КОНКУРСУ СУЖА

Жюрі конкурсу СУЖА (Спілки Українських Журналістів Америки) на статті з українською і міжнародною тематикою та репортаж, публіковані в р. 1969 в українських періодичних виданнях газетного типу в ЗСА; в складі: ред. Михайло Островерха — голова, редактори Василь Верган, Вячеслав Давиденко, Ірина Пеленська - Пасіка — члени, д-р Ярослав Шав'як — секретар; запізнавшись з матеріялами, поміщеними у згаданих періодиках 1969 р.; розглянувши 77 статтей, друкованих в тому ж часі і в тих же періодиках, та присланих на конкурс 40 авторами; не беручи до уваги статтей постійних членів редакцій даних періодиків, — рішило відзначити —

СТАТТІ З УКРАЇНСЬКОЮ ТЕМАТИКОЮ:

I. Василь Чапленко: „Чи справді возз'єднана?", стаття друкована в щоденнику „Свобода" ч. 218/1969.
II. Михайло Данилюк: „Київська пожежа — плянована", стаття друкована в щоденнику „Свобода", чч. 38-39/1969.
III. Софія Наумович: „Колишня царська й сьогоднішня совєтська реакція", стаття друкована в щоден. „Свобода" ч. 4/1969.

СТАТТІ З МІЖНАРОДНОЮ ТЕМАТИКОЮ

I. Степан Женецький: „Границя на Одрі-Ніссі і західні українські землі", стаття друкована в щоденнику „Америка", ч. 164/1969.
II. В. Ткач: „Доктрина Брежнєва і Україна", стаття друкована в щоденнику „Свобода", ч. 222/1969.
III. Федір Рафальський: „Президент Ніксон і Европа", стаття друкована в щоденнику „Америка", ч. 34/1969.

РЕПОРТАЖІ:

I. Василь Барка: „Багатство зими на „Верховині", друковано в тижневику „Народна Воля", чч. 13, 15/1969.
II. Мирослав Вінтонів: „На стійці у В'єтнамі", друковано в тижневику „Народна воля", чч. 17 - 19/1969.
III. Д-р Олександер Білик: „До риму на благословення Собору св. Софії", друковано в щоденнику „Америка", в чч. 175, 179 183, 184, 187/1969.

Д-р Е. Шав'як, секретар М. Островерха, Голова

Ню Йорк, 19-го грудня 1970.

Свят-Вечір в Ірвінґтоні

Ірвінґтон, Н. Дж. (а.д.) — Дня 10-го січня після Служби Божої, яку відправив, виголошуючи зворушливу проповідь до вірних, о. протопресвітер А. Селепина, парафіяни зібрались в церковній залі, щоб спільно відсвяткувати Різдво Христове. Свято відкрив та ним проводив голова парафіяльного Уряду п. М. Федчун, а о. А. Селепина поблагословив дари, і церковний хор проспівав Отче Наш. З черги діти парафіяльної школи при церкві св. Тройці яку провадить учителька п. М. Вожаківська, відспівали під дириґентурою дириґента церковного хору проф. С. Вожаківського кілька колядок. Малий Д. Домарацький віддеклямував вірш „В Різдвяну ніч", а Л. Домарацька відіграла на фортепіяно коляди: „Небо й земля", „Тиха ніч"; Н. Яворська продеклямувала вірш „Наша Коляда" та відіграла на фортепіяні „Нова Різдвяна ніч". Т. Бабенко відіграла на фортепіяні „Бог Предвічний народився" та „Добрий Вечір Тобі". Церковний хор проспівав кілька колядок: „Ой видить Бог видить", „Нова радість стала", „По всьому світу стала новина", „Що то за предиво" та „Добрий вечір Тобі". Наприкінці Д. Ярко говорив про Різдво в Україні та про обставини тут. Голова парафіяльного уряду М. Федчун подякував присутнім, а в першу чергу Сестрицтву Парафії, які причинились багато для проведення цього Свят - Вечора.

Українські студенти в Ню Йорку демонстрували

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ТУСМ Богдана Футалу, організаційного референта КУ ТУСМ Аскольда Лозинського та студента Ярослава Мікієвича. Трьох інших демонстрантів: Марту Костик, Романа Степаняка і пані Степаняк притримала поліція під кінець демонстрації, як вони непомітно перейшли поліційну лінію і обкидали червоним чорнилом будинок совєтської місії. Наступного дня всіх придержаних звільнено. Вечірні радієві і телевізійні станції повідомляли про цю демонстрацію, як повідомила про неї, поміщуючи також ілюстрації, місцева американська преса, в тому „Дейлі Нюз".

Розправа арештованих студентів ТУСМ призначена на 9-го лютого і 8-го березня ц. р.

Ню Йорк (Х. К.) — Випущені на волю українські студенти ТУСМ, голова КУ ТУСМ ЗСА — Богдан Футала, Аскольд Лозинський, Ярослав Микиєвич, Марта Костик, Роман Степаняк і мати Романа п-і Дарія Степаняк мають з'явитися на розправу 9-го лютого ц. р. перших трьох, а 8-го березня ц. р. друга група.

Обвинувачення поліції є різні. Одному підсудному, Аскольдові Лозинському, якщо б його визнали винним, грозить поважна грошева кара і зв'язане з тим пропущення семестру університету. Справою оборони підсудних займається адвокат Ю. Волинець. Рівнож Світова Управа ТУСМ вислала листа до Екзекутиви УККА з проханням занятися цією справою. Українські студенти ТУСМ не кидали бомб не несли прапору В'єтконгу, не палили будинків університету, не викликували бійку з поліцією, але переводили акцію в обороні українського народу, проти його русифікації і терору. В сьогоднішніх тяжких і безідейних часах вони ішли з любов'ю до України. Заарештовано їх за збурення барикади, а радше за перехід поліційної лінії. Зробили вони це, як символ — символ знищення колючих дротів які не дозволяють українському народові на Рідних Землях жити своїм життям.

ТУСМ надіється, що українська спільнота підтримає їх не тільки духово але і фінансово, посилаючи пожертви на видатки оборони на адресу: TUSM, Post Office Box 141, Riverton, New Jersey, 08077.

Відзначення 52-ліття Листопадового Зриву у Ванкувері, Б. К.

Комітет Українців Канади Відділ у Ванкувері, Б. К., влаштував у неділю 1-го листопада 1970 р. о год. 3-ій по полудні, в авдиторії УНДому — Листопадову Академію.

Це святкування попередила окрема Богослужба в наміренні українського народу, що її відправив місцевий парох Української Православної Церкви Пресвятої Тройці, о. протоєрей П. Бублик.

По Богослужбі парох відслужив панахиду за поляглих героїв нашого народу.

До почесної варти, зі свічками в руках, біля священика станули б. вояки часів Визвольних Змагань, члени Стрілецької Громади, члени Союзу Українських Канадійських Ветеранів та ін. Між свідками недавньої історії були й учасники другої світової війни. Після Панахиди о. протоєрей П. Бублик виголосив патріотичну промову.

Перед початком Академії, що відбулась того ж дня, о 3-ій годині по полудні, хор української католицької церкви св. Покрови Пресв. Богородиці, під дириґуванням о. пароха Б. Свободи, ЧСВВ, відспівав — „О Канадо!" Академію відкрив короткою промовою учасник Листопадового Зриву д-р М. Гуцуляк.

Святочний реферат виголосив Г. Підгурець, який проаналізував історичне підложжя, на якому зродився Листопад.

У вокальній частині Академії виступало два мішані хори: хор української католицької парафії св. Покрови під дириґентурою о. пароха Б. Слободи, ЧСВВ, і хор української православної парафії Пресв. Тройці під дириґентурою пані С. Єлиняк.

На програму Академії ще склалися деклямації: Славка Дмитренка, Марти Грицюк, п. Д. Стручинського.

В'язанку стрілецьких пісень виконала на фортепіяні Христина Єлиняк.

Присутні на Академії мали змогу вперше почути новостворене мужеське Тріо, в складі: проф. Юрія Ґерелика, Павла Ґерелика і Василя Ленокс - Стацука, співаків нагороджено рясними оплесками. Над підготовкою цієї імпрези та її справним переведенням потрудилася найбільше голова місцевого Відділу КУК пані Ольга Гайдамовська.

Відспіванням „Ще не вмерла Україна" закінчено святочні сходини.

Інж. Олександер А. Ільницький

Менсонові і його трьом „дружинам" загрожує смертна кара

Лос Анджелес. — Після 42 годин нарад лава присяжних на процесі Чарлза Менсона винесла своє рішення: Чарлз Менсон і його три приятельки з так зв. гіппівської родини — винні в замордуванні семи осіб, у тому й відомої акторки Шарон Тейт. Обвинувачені — Чарлз Менсон, 22-річна Сюзан Аткінс, 23-річна Патрісія Кренвінкел і 21-річна Леслі Ван Гютен, не виявляли ніяких емоцій, слухаючи присуду, а Чарлз Менсон знову образив суддю, коли підсудного виводили під великою охороною із залі суду. За законом Каліфорнійського стейту, усім їм загрожує за вбивство або досмертна в'язниця, або й смерть у газовій камері. Обвинувачені вбили п'ятьох осіб ще в серпні 1969 р., в будинку акторки Шарон Тейт, в Бенедикт Каньйоні, а двох інших, в тому й Лено ЛаБіянку, замордували в Лос Анджелесі. Поліція нарахувала 16 ран на тілі акторки Шарон Тейт, дружини кінопродуцента Романа Полянського. Вбивці знущалися над усіми жертвами і посмертно. Менсон і Ван Гютен були заарештовані в жовтні, через два місяці після вчинення злочину, але поліція тоді ще не знала, що Чарлз Менсон був „провідником" гіппівської т. зв. „родини" й головним злочинцем. Заарештована в листопаді 1969 р. Аткінс виказала поліції прізвища членів „родини" та призналася до вбивства. Потім вона почала заперечувати свої показання, однак, докладна судова розправа остаточно виявила, що всі четверо обвинувачених винні в убивстві і що Менсон наперед плянував такі вбивства, щоб потім звалити вину на негрів і тим підігрівати расове напруження в ЗСА. Чарлз Менсон походить з Сінсінатті, із своїх перших 25 років життя він провів 13 років у поправних домах та у в'язниці.

З Боффало, Н. Й., вислано $14.614.00 на Патріярхальний Фонд

Місцевий Комітет „За Патріярхат" в листопаді і грудні м. р., перевів збірку на Патріярший Фонд. Цією збіркою обслужено парафії св. о. Миколая і св. Івана Хрестителя, в Боффало, св. Духа, в Лакавані і св. Василія Великого, в Ланкестер.

Територію поділено на 40 частинок, по 18 - 20 адрес, виготовлено збіркові листи й запрошено до них збірщиків. Перед збіркою проголошено, через радіо Василя Шарвана, чотири рази звернення та вислано 772 інформативні, двомовні листи.

У висліді цих заходів вірні цих парафій приєдналися з такими вплатами: 8 вплат по $1000.00, 3 — по 500.00, 1 — 200.00, 1 — 150. 22 вплати по $100.00, 13 — по 50.00, 16 — по 30.00, 21 — по 25.00, 36 — по 20.00, 12 — по 15.00, 130 — по 10.00, 177 — по 5.00, та 53 менші вплати на загальну квоту $124.

Вислід міг би бути кращий, якщо б: а) Головна Управа Т-ва „За Патріярхат" виставралась про привілей звільнення вплачених квот від податку, б) перед збіркою скликано Народне Віче для з'ясування справи й устійнення висоти датку.

На Вічу (не важно чи на Вічу буде 500 чи 50 приявних) дати кожному приявному висловитись відносно цієї справи, бо цим виробляється почуття співвідповідальности. У висліді, про висоту датку, буде така постанова, що не буде соромом, ані для громади, ані для жертводавців. Перед 10-ма роками у Збірці на Пам'ятник Т. Шевченка в цій громаді було 110 вплат по $25.00 — на Патріярхат цих вплат лишень 21, а зате аж 177 вплат по $5.00, в громаді, що довгі роки своєю жертвенністю була примірною. Це свідчить, що збірку переведено в поспіху, без старанної підготови.

Можна сподіватися, що в цьому році такі збірки будуть переводитися в інших громадах, в країнах поселення українців, тому з заінтересованими ділимося цим маленьким досвідом.

Загал вірних ставиться прихильно. Добре зорганізована і пропаґандивно підготовлена збірка дасть добрі наслідки — а це конкретний доказ нашої солідарности.

Степан Шипилявий

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ФРАНКО ДУЖИЦЬКИЙ, довголітній член Відд. 161, Б-тва св. Василія в Ембрідж, Па., помер 21 листопада 1970 р. на 53му році життя. Покійний народився 1 червня 1917 р. в Ембрідж, Па., і став членом УНСоюзу в 1960 р. Залишив у смутку дружину Тересу, чотирьох синів, двох внуків, три сестри і брата. Похорон відбувся 24 листопада на українськім католицькім цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Ембрідж, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Джула, секр.

СТЕПАН МОЗИЛЬОВСЬКИЙ, довголітній член Відд. 102, Б-тва св. ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 30 листопада 1970 р. на 80-ому році життя. Покійний народився 5 жовтня 1890 р. в Західній Україні і став членом УНСоюзу в липні 1914 року. Залишив у смутку дружину Пазю, дочку Марію, трьох синів Михайла, Станислава і Антона та багато внуків. Похорон відбувся 17 листопада 1970 р. на українськім цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Бобечко, секр.

ТЕКЛЯ ҐРЕҐА, довголітня членка Відд. 33, Сестрицтва Пресв. Богородиці в Чикаґо, Ілл., померла 15 листопада 1970 р. на 89-ому році життя. Покійна народилася 4 березня 1889 р. в Україні і стала членкою УНСоюзу в 1924 році. Залишила в смутку дочок Ольгу і Розу, п'ять внуків та десять правнуків. Похорон відбувся 19-го листоппада 1970 р. на цвинтарі св. Гробу (Сепалкер) у Ворт, Ілл.
Вічна Її Пам'ять!
Управа

МАРІЯ ФІРМАН, довголітня членка Відд. 327, Т-ва Запорозька Січ в Гемпстеді, Н.Й., померла 31 жовтня 1970 р. на 79-му році життя. Покійна народилася 27 вересня 1891 року в Україні і стала членкою УНСоюзу в 1927 році. Залишила у смутку дочку Анну Розу та синів Михайла і Петра. Похорон відбувся 2 листопада 1970 р. на цвинтарі Меморіял Парк в Скокі, Ілл.
Вічна Її Пам'ять!
Управа

АННА КОРНІЄНКО, довголітня членка Відд. 133, Т-ва ім. Б. Хмельницького в Нюарку, Н.Дж., померла 1 грудня 1970 року на 76-ому році життя. Покійна народилася 22 червня 1894 р. в с. Стара Сіль, пов. Ст. Самбір в Україні і стала членкою УНСоюзу в 1952 р. Залишила у смутку синів Івана та Мирона Стебельських і двоє внуків. Похорон відбувся 4 грудня 1970 року на цвинтарі Голлівуд в Юніон, Н.Дж.
Вічна Її Пам'ять!
Анна Дубас, секр.

МИКОЛА ІЩУК, довголітній член Відд. 156, Т-ва Т. Шевченка в Честері, Па., помер 22 листопада 1970 р. на 82-му році життя. Покійний народився 19 грудня 1888 р. в Україні і став членом УНСоюзу в 1934 році. Залишив у смутку дочок Марію, Анну, Нелю й Ольгу, вісім внуків та три правнуки. Похорон відбувся 28 листопада 1970 р. на цвинтарі Непорочного Серця у Линвуд, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Мих. Новак, секр.

КАТЕРИНА БУЛКА, довголітня членка Відд. 258, Б-тва св. Михайла в Гоцдейл, Па., померла на 74 р. життя. Покійна народилася 19 квітня 1896 р в с. Могильниця, Зах. Україна і стала членкою УНСоюзу в 1925 році. Залишила у смутку дочок Марію, Анну, Джені, Олену, Мілдред і Юлію та синів Тому й Івана. Похорон відбувся 21 листопада 1970 р. на українськім католицькім цвинтарі св. Марії у Рамей, Па.
Вічна Її Пам'ять!
Катерина Головецька, секр.

МАРІЯ ГНАТКО — членка УНС Відд. 287, померла 14 жовтня 1970 р. на 76 р. ж. Стала членкою УНС в 1916 р. Полишила в смутку синів: Михайла Йосифа, Вільяма, Івана, доньок: Джін, Ольгу, Гелену і Анну, 20 внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 17-го жовтня 1970 р. на цвинтарі Holy Ghost, Moscow, Pa.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

КАТЕРИНА БУТРІН — членка УНС Відд. 333 в Бервік, Па., померла 22-го жовтня 1970 р. на 76-му році життя. Покійна була членкою УНС від 1937. Залишила в смутку сина. Похорон відбувся 24 жовтня 1970 р. на Укр. Кат. Цвинтарі в Бервік, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

ІВАН СОЛОВИНСЬКИЙ — член УНС Відд. 312 Т-ва Просвіта в С. Плейнфілд, Н. Дж., помер 30-го жовтня 1970 р. на 71 р. ж. Нар. в Одесі, Україна, і став членом УНС в 1936 р. Полишив у смутку дружину Елизавету, 3 синів: Якова, Івана, Волтера, 2 доньки: Софію і Анну та 11 внуків. Похорон відбувся 3 листопада 1970 р. на цвинтарі Гілсайд в Плейнфілд, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Юлія Шарик, секр.

PETER MINDOCK — член УНС Відд. 107 Б-ва св. І. Хрестителя в Гаммонд, Індіяна, помер 21-го жовтня 1970 р. на 56 р. ж. Нар. в Індіяна, ЗСА, і став членом УНС в 1935 р. Полишив у смутку дружину Аґнес та 2 синів: Річарда і Михайла. Похорон відбувся 26 жовтня 1970 р. на цвинтарі Holy Cross, Calumet City, Ind.
Вічна Йому Пам'ять!
Ст. Долопіцький, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6499. Безборонний Ґано боїться за своє життя

Перед зібраними списоносцями батузами розпочався критичний іспит сили і мудрости Тарзана... баланс становить життя або смерть — і здатність Тарзана перешкодити війні між племенами батузів і бонґів.

Тарзан зламав мого списа, Мамбо! Не маю списа, щоб боротися ним проти нього! Убий його, Мамбо!

Ти, Ґано, кинув свого списа на нього перед моїм сиґналом! Я, Мамбо, син Вави, не є опікуном боягуза!